

หลักสูตรการศึกษาพระคัมภีร์

คริสตจักรคืออะไร?

คริสตจักรคืออะไร?

“...เราจะสร้างคริสตจักรของเรา และประตูแห่งฮาดสะจะชนะมันไม่ได้”—พระเยซูคริสต์ (มัทธิว 16:18)

พระเยซูคริสต์ทรงก่อตั้งศาสนจักรและประทานพันธกิจ

พระคัมภีร์ระบุว่าพระองค์ทรงประสงค์ให้เป็นการสามัคคีธรรมที่อบอุ่นและเต็มไปด้วยความรักของเหล่าสาวกที่ซื่อสัตย์ของพระองค์ เป็นแหล่งพลังและจุดประสงค์สำหรับพวกเขา

แต่คนส่วนใหญ่เห็นว่าศาสนจักรมีบทบาทเพียงเล็กน้อยหรือไม่มีเลยในชีวิตประจำวันของพวกเขา สำหรับหลายๆ คนแล้ว แนวคิดนี้ดูเหมือนล้าสมัยไปแล้ว คำว่าคริสตจักรมีความหมายแฝงที่น่ารังเกียจสำหรับบางคน

สำหรับโบสถ์อื่นๆ มักจะนึกถึงภาพของอาคารในชนบทที่ดูแปลกตาซึ่งมียอดแหลมและไม้กางเขน หรืออาสนวิหารยุคกลางขนาดใหญ่ใจกลางยุโรป เมื่อพวกเขานึกถึงโบสถ์ พวกเขานึกถึงสถานที่สำหรับนมัสการ

ตัวอย่างที่ยอดเยียมคือมหาวิหารน็อทร์-ดามแห่งปารีส

มันเป็นตัวแทนสาระสำคัญของความหมายของคริสตจักรสำหรับหลายๆ คน เริ่มต้นในปี ค.ศ. 1163 การก่อสร้างยังคงดำเนินต่อไปอีกหลายชั่วอายุคนจนถึงปี ค.ศ. 1345 ภายในสูง 115 ฟุต คานบิน และหน้าต่างบานใหญ่ล้วนได้รับการออกแบบเพื่อวัตถุประสงค์ทางโลก

สารานุกรมบริตานิกาตั้งข้อสังเกตว่าอาสนวิหาร

“ตั้งอยู่ในจุดที่ชาวปารีสสงวนไว้สำหรับประกอบพิธีกรรมทางศาสนาเสมอ” และ

“สร้างขึ้นบนซากปรักหักพังของโบสถ์สองแห่งก่อนหน้านี้ ซึ่งสร้างโดยวิหาร GalloRoman

ที่อุทิศให้กับจูปีเตอร์” (“ปารีส” “น็อทร์-ดามแห่งปารีส”)

นี่ไม่ใช่การปฏิบัติที่ผิดปกติ ตลอดประวัติศาสตร์

ผู้คนให้ความหมายทางศาสนาแก่สถานที่และอาคารที่พวกเขาและบ่อยครั้งที่บรรพบุรุษของพวกเขารู้สึกใกล้ชิดกับพระเจ้าหรือเทพเจ้าที่พวกเขาบูชา อาคารโบสถ์ วิหาร แทนบูชา และศาลเจ้าเป็นจุดรวมของการสักการะมาช้านาน

เช่นเดียวกับความเชื่อที่เป็นตัวแทน อาสนวิหารน็อทร์ดามต้องทนทุกข์มาหลายศตวรรษ Britannica

อธิบายว่า “หลังจากได้รับความเสียหายระหว่างการปฏิวัติฝรั่งเศส

โบสถ์ถูกขายทอดตลาดให้กับพ่อค้าวัสดุก่อสร้าง นโปเลียนเข้ามามีอำนาจทันเวลาเพื่อยกเลิกการขาย

และเขาสั่งให้ตกแต่งสิ่งก่อสร้างใหม่สำหรับพิธีราชาภิเษกเป็นจักรพรรดิในปี 1804” (“น็อทร์-

ดามแห่งปารีส”)

การทำลายล้างของเวลาและความไม่เชื่อไม่ได้มีความปรานีต่ออาสนวิหารที่ยิ่งใหญ่หลายแห่งในยุโรป จำนวนผู้เข้าร่วมคริสตจักรที่ลดน้อยลงทั่วยุโรปส่วนใหญ่ทำให้เกิดคำถามว่าจะทำอย่างไรกับสิ่งก่อสร้างขนาดมหึมาของโบสถ์ที่ไม่ได้ใช้งานมากพอที่จะพิสูจน์ให้เห็นถึงค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาที่สูง

อาคารของคริสตจักรที่ไม่ได้ใช้สำหรับการบริการของคริสตจักรอีกต่อไปยังคงเป็นคริสตจักรหรือไม่? คำถามที่สำคัญกว่านั้น: พระคัมภีร์หมายถึงอะไรเมื่อพูดถึงคริสตจักร?

สำหรับหลายๆ คน โบสถ์มักจะนึกถึงภาพอาคารชนบทที่ดูแปลกตาซึ่งมียอดแหลมและไม้กางเขน หรืออาสนวิหารยุคกลางขนาดใหญ่ใจกลางยุโรป

คริสตจักรไม่ใช่อาคาร

เมื่อพันธสัญญาใหม่พูดถึงคริสตจักร มันพูดถึงการชุมนุมของผู้คน ในพระคัมภีร์ไบเบิล คำว่าคริสตจักรเป็นคำแปลจากคำภาษากรีก *ekklesia* ซึ่งแปลว่า "การเรียกออกมา" (ดู "ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ของ Word Church," หน้า 4) คำนี้ไม่เคยหมายถึงอาคารหรือสถานที่นัดพบ แต่หมายถึงผู้คนเสมอ คนที่ "เรียกออกมา"

จากสังคมโลกโดยพระเจ้าทรงเรียกพวกเขาให้เข้ามารับใช้พระองค์

คริสตจักรในพระคัมภีร์ไม่ใช่อาคารหินที่เย็นชา

แต่เป็นกลุ่มคนที่อบอุ่นและเปี่ยมด้วยความรักที่พระเจ้าทรงเลือกสรรเป็นพิเศษ

ในพระคัมภีร์ คริสตจักรสามารถหมายถึงกลุ่มผู้เชื่อในสถานที่เฉพาะ เช่น เมืองหรือภูมิภาค หรือหมายถึงกลุ่มผู้เชื่อทั้งหมดที่พระเจ้าทรงเรียก

ดังนั้นอาคารที่ไม่มีผู้นับถือจึงไม่สามารถเป็นคริสตจักรตามความหมายในพระคัมภีร์ได้ คริสตจักรพันธสัญญาใหม่คือกลุ่มคนที่พระเจ้าทรงเรียกให้ออกจากสังคมโลก แม้ว่าพวกเขาจะพบกันในห้องโถงเช่าหรือบนเนินหญ้าก็ตาม ตัวอย่างเช่น อัครสาวกเปาโลทั่วยุทธจักร—กลุ่มคน—ซึ่งพบในบ้านของปริสซิลลาและอาควิลลาในกรุงโรม (โรม 16:3-5)

อะไรคือรากฐาน ประวัติศาสตร์ ของศาสนจักร? อะไรทำให้คนที่พระเจ้าเรียกว่าคนแตกต่าง? พระเจ้าทรงใช้คริสตจักรเพื่อให้บรรลุดูประสงค์ของพระองค์อย่างไร? ศาสนจักรทำอะไรให้เรา และสมาชิกควรทำอะไรเพื่อศาสนจักร เราจะเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่พระเจ้ากำลังทำผ่านคริสตจักรของพระองค์ได้อย่างไร?

เมื่อพระเยซูตรัสว่า "... ฉันจะสร้างคริสตจักรของเรา และประตูแห่งหลุมศพจะเอาชนะมันไม่ได้" (มัทธิว 16:18) เขากำลังพูดว่าคริสตจักร—ผู้คนที่พระองค์ทรงเลือก—จะไม่ตาย มันจะมีชีวิต—กลุ่มผู้เชื่อที่อบอุ่นและห่วงใยซึ่งพยายามรับใช้พระเจ้า ทำงานของพระองค์ และสนับสนุนซึ่งกันและกัน ปัจจุบัน ด้วยหลักคำสอนและการปฏิบัติที่ขัดแย้งกันมากมาย เราจะรู้ได้อย่างไรว่าคริสตจักรที่พระเยซูสร้างขึ้น ในบทเรียนนี้ เราสามารถเรียนรู้ว่าพระคัมภีร์สอนอะไรเกี่ยวกับคริสตจักรของพระเจ้าและความหมายสำหรับเรา คนที่ได้รับเลือก

ดังที่เราได้เห็นในบทที่แล้ว พระเจ้ามีแผนการที่จะนำมนุษย์ไปสู่ความรอดในอาณาจักรของพระองค์ นับตั้งแต่พระองค์ทรงสร้างอดัมและอีฟ พระเจ้าทรงทำงานร่วมกับผู้คนในรูปแบบต่างๆ แต่มีเป้าหมายเดียวกันในใจเสมอ

ก่อนที่พระคริสต์จะเสด็จมา พระเจ้าทรงเรียกคนเพียงไม่กี่คนจากสังคมของพวกเขาเพื่อรับใช้พระองค์และส่งเสริมงานของพระองค์ หลายชื่อถูกกล่าวถึงในฮีบรู 11 บทหนึ่งในพระคัมภีร์ที่เราเรียกว่าหอเกียรติยศแห่งศรัทธา

แม้ในขณะที่พระองค์ทรงเรียกและทำงานผ่านผู้นำแต่ละคนและผู้เผยพระวจนะให้ทำงานทางวิญญาณ พระผู้เป็นเจ้าทรงสถาปนาประเทศทางกายภาพเพื่อช่วยให้แผนของพระองค์บรรลุผลสำเร็จ ชนชาตินี้ซึ่งเป็นลูกหลานของอับราฮัมผ่านทางหลานชายของเขาคืออิสราเอล เป็นที่รู้จักกันว่าการชุมนุมของพระเจ้า (กิจการ 7:38) หรือ "คริสตจักร" ตามที่เปาโลไว้ในฉบับคิงเจมส์

การทำความเข้าใจว่าพระเจ้าทรงทำงานอย่างไรผ่านผู้คนในพันธสัญญาเดิมเป็นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการทำความเข้าใจว่าทำไมและวิธีที่พระเจ้าทรงก่อตั้งคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่

พระเจ้าทรงทำงานกับผู้คนด้วยวิธีต่างๆ กันหรือไม่?

“พระเจ้าผู้ทรงตรัสกับบรรพบุรุษในอดีตโดยศาสดาพยากรณ์ในหลายเวลาและหลายวิธี ในวาระสุดท้ายนี้ได้ตรัสกับเราโดยพระบุตร ผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงแต่งตั้งให้เป็นทายาทของทุกสิ่ง โดยพระองค์ได้ทรงสร้างโลกโดยทางพระองค์ด้วย” (ฮีบรู 1:1-2)

คำเตือน

เพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุดจากบทเรียนนี้

อย่าลืมค้นหาข้ออ้างอิงพระคัมภีร์ทั้งหมดที่ระบุไว้และไม่ได้ยกมาโดยตรงในเนื้อหา

พวกเขาถูกอ้างอิงถึงเพื่อขยายความเข้าใจของคุณเกี่ยวกับหัวข้อที่สำคัญนี้

คุณสามารถเพิ่มพูนความเข้าใจของคุณมากยิ่งขึ้นโดยค้นหาข้ออ้างอิงพระคัมภีร์ที่อ้างในแต่ละบทเรียนในพระคัมภีร์ของ

คุณเอง และดูว่าข้ออ้างอิงแต่ละข้อใช้ในบริบทดั้งเดิมอย่างไร

หากคุณมีคำถามที่ไม่ได้รับคำตอบในบทเรียนนี้

คุณสามารถส่งต่อคำถามเหล่านี้ให้เราได้ทางจดหมายส่วนตัว โทรสาร หรืออีเมล

พนักงานของเรายินดีที่จะช่วยเหลือคุณโดยการตอบคำถามของคุณ

พระเจ้าตรัสกับอับดัมและอีฟโดยตรง ขณะที่พระองค์ตรัสกับโมเสสในภายหลัง อย่างไรก็ตาม พระองค์มักจะถ่ายทอดข่าวสารของพระองค์ด้วยวิธีอื่น—ผ่านความฝันและนิมิต ผ่านผู้เผยพระวจนะและปุโรหิต และผ่านพระวจนะที่เขียนขึ้นด้วยการดลใจ พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ แต่ข้อความจะสอดคล้องกับภารกิจโดยรวมเดียวกันเสมอ

ทำไมพระเจ้าถึงเรียกอับราฮัม?

“พระยาห์เวห์ตรัสกับอับราฮัมว่า ‘จงออกจากเมือง จากครอบครัว จากบ้านบิดาของเจ้า ไปยังแผ่นดินที่เราจะสำแดงแก่เจ้า เราจะทำให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่ เราจะอวยพรเจ้าและทำให้ชื่อของเจ้ายิ่งใหญ่ และท่านจะเป็นพระพร เราจะอวยพรผู้ที่อวยพรเจ้า และเราจะสาปแช่งผู้ที่สาปแช่งเจ้า และทุกครอบครัวในโลกจะได้รับพรในตัวคุณ’” (ปฐมกาล 12:1-3)

พระเจ้ามีแผนการสำหรับอับราฮัม

ในพันธกิจของพระองค์ที่จะขยายความรักของพระองค์ไปยังมวลมนุษย

พระเจ้าทรงเลือกชายที่ซื่อสัตย์และเชื่อฟังให้เป็นแบบอย่างทั้งทางกายและทางวิญญาณ

อับราฮัมเป็นแบบอย่างของการเชื่อฟังในการออกจากประเทศบ้านเกิดของเขาตามคำสั่งของพระเจ้า โดยไม่รู้แม้กระทั่งปลายทางสุดท้าย (ฮีบรู 11:8) เขาเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงทำให้คำสัญญาของพระองค์สำเร็จ ทั้งๆ ที่ดูเหมือนเป็นไปได้ที่เกี่ยวข้อง เขาเต็มใจที่จะละทิ้งลูกชายของตนเอง (ปฐมกาล 22) โดยถือว่า การเสียสละของพระคริสต์ ทำให้อับราฮัมเต็มใจทำเช่นนี้? ด้วยความเชื่อ เขารู้ว่าพระเจ้าสามารถหุบอัสอัคให้เป็นขึ้นจากตายได้ (ฮีบรู 11:17-19)

ทำไมอับราฮัมจึงสำคัญ?

“พระคัมภีร์กล่าวไว้ว่าอย่างไร? ‘อับราฮัมเชื่อพระเจ้าและถือว่าเขาเป็นคนชอบธรรม’ . . . เพื่อเขาจะได้เป็นบิดาของทุกคนที่เชื่อ . . . [และ] เพื่อความชอบธรรมจะพึงมีแก่พวกเขาด้วย” (โรม 4:3, 11 เน้นย้ำตลอด)

“และเราจะให้เชื้อสายของเจ้าทวีมากขึ้นดังดวงดาวในท้องฟ้า . . . และบรรดาประชาชาติทั่วโลกจะได้รับพรในเชื้อสายของเจ้า เพราะอับราฮัมเชื่อฟังเสียงของเราและรักษาคำสั่งของเรา บัญญัติของเรา กฎเกณฑ์ของเรา และกฎหมายของเรา” (ปฐมกาล 26:4-5)

“ตอนนี้สัญญาที่ทำไว้กับอับราฮัมและเชื้อสายของเขา พระองค์ไม่ได้ตรัสว่า ‘กับพงศ์พันธุ์’ เหมือนอย่างหลายคน แต่ตรัสว่า ‘แก่พงศ์พันธุ์ของท่าน’ คือพระคริสต์” (กาลาเทีย 3:16)

อับราฮัมไม่เพียงแต่กลายเป็นบิดาของหลายประชาชาติ รวมทั้งชนชาติที่สืบเชื้อสายมาจากอิสราเอล แต่แบบอย่างของเขาในเรื่องความสัตย์เชื่อต่อพระเจ้าทำให้พระเจ้าเรียกเขาว่าบิดาของผู้ที่เชื่อสัตย์ฝ่ายวิญญาณ ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา พระเจ้าได้ขยายสัญญาที่ทรงให้ไว้กับอับราฮัม ไม่เพียงแต่กับลูกหลานทางกายภาพของเขาเท่านั้น (ปฐมกาล 13:16; 15:5; 17:3-6) แต่กับทั้งโลกผ่านทางเมล็ดพันธุ์ที่สัญญาไว้คือพระเยซูคริสต์

ผู้เชื่อสัตย์—ผู้ที่ได้รับเรียกและเลือกให้มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต—ล้วนเป็นลูกหลานฝ่ายวิญญาณของอับราฮัม แต่พระเจ้าทรงทำงานผ่านลูกหลานฝ่ายเนื้อหนังของอับราฮัมด้วย

ชนชาติอิสราเอลถูกเรียกให้ทำอะไร?

“แน่นอน

ข้าพเจ้าได้สอนกฎเกณฑ์และคำตัดสินแก่ท่านตามที่พระยาห์เวห์พระเจ้าของข้าพเจ้าทรงบัญชาข้าพเจ้าว่า จงปฏิบัติตามกฎเกณฑ์เหล่านี้ในดินแดนซึ่งท่านไปยึดครอง เหตุฉะนั้นจงระวังสังเกตให้ดี เพราะนี่เป็นสติปัญญาและความเข้าใจของท่านต่อสายตาของชนชาติทั้งหลายที่จะได้ยินกฎเกณฑ์เหล่านี้และกล่าวว่า ‘แท้จริงชนชาติใหญ่นี้เป็นคนฉลาดและมีความเข้าใจ’ เพราะชนชาติใหญ่ชาติใดมีพระเจ้าอยู่ใกล้มาก

เหมือนที่พระยาห์เวห์พระเจ้าของเราทรงเป็นต่อเรา เราจะร้องทูลพระองค์ด้วยเหตุผลใด มีชนชาติใหญ่ชาติโตเล่าที่มีกฎเกณฑ์และคำตัดสินอันชอบธรรมเช่นเดียวกับในกฎทั้งหมดนี้ซึ่งเราได้ตั้งไว้ต่อหน้าท่านในวันนี้” (เฉลยธรรมบัญญัติ 4:5-8)

ความรับผิดชอบอย่างหนึ่งที่พระเจ้าประทานแก่ชนชาติอิสราเอลคือเป็นตัวแทนของพระองค์ แสดงให้เห็นโดยแบบอย่างว่าวิธีของพระเจ้าได้ผล

ประชาชาติรอบข้างควรได้เห็นความมั่งคั่งของกฎของพระเจ้าที่ทำงานในชีวิตของชาวอิสราเอล

ชาวอิสราเอลบรรลุพันธกิจที่พระเจ้าทรงเรียกให้ทำหรือไม่?

“แต่เราเป็นห่วงชื่อเสียงอันบริสุทธิ์ของเรา ซึ่งวงศ์วานอิสราเอลได้ลบหลู่ท่ามกลางประชาชาติ ไม่ว่าพวกเขาจะไปที่ไหนก็ตาม” (เอเสเคียล 36:21)

“อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่เชื่อฟังและกบฏต่อพระองค์ ทั้งกฎของพระองค์ไว้เบื้องหลังและสังหารผู้เผยพระวจนะของพระองค์ ซึ่งเป็นพยานปรักปรำพวกเขาเพื่อให้พวกเขาหันกลับมาหาพระองค์เอง และทำการอัศจรรย์ใหญ่” (เนหะมีย์ 9:26)

“พระยาห์เวห์ตรัสว่า ดูเถิด วันเวลาที่ใกล้เข้ามาแล้ว เมื่อเราจะทำพันธสัญญาใหม่กับวงศ์วานอิสราเอลและวงศ์วานยูดาห์ ไม่ใช่ตามพันธสัญญาที่เราทำกับบรรพบุรุษของพวกเขาในวันที่เราพาพวกเขาไป มือที่จะพาพวกเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ พันธสัญญาของเราซึ่งพวกเขาละเมิด . ” (เยเรมีย์ 31:31-32)

อิสราเอลไม่เพียงแต่ล้มเหลวในการเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับประเทศเพื่อนบ้านเท่านั้น แต่ชาวอิสราเอลยังละเมิดข้อตกลงกับพระเจ้าและถึงกับทำให้พระนามของพระเจ้าเป็นที่ดูหมิ่น (โรม 2:24)

ทำไมอิสราเอลถึงล้มเหลว?

“... พวกเขาไม่เชื่อฟังหรือเจียหูฟัง แต่ทุกคนปฏิบัติตามคำสั่งของจิตใจชั่วร้ายของเขา . ” (เยเรมีย์ 11:8)

“เจ้าใจแข็งกระด้างและไม่ฟัง! คุณต่อต้านพระวิญญาณบริสุทธิ์เสมอ บรรพบุรุษของท่านทำเช่นไร ท่านก็ทำเช่นนั้น” (กิจการ 7:51)

“แต่นี้เป็นพันธสัญญาซึ่งเราจะกระทำกับวงศ์วานอิสราเอลภายหลังวันเหล่านั้น พระเจ้าตรัสดังนี้แหละ เราจะบรรจุธรรมบัญญัติของเราไว้ในจิตใจของเขาทั้งหลาย และจารึกไว้ในใจของเขาทั้งหลาย และเราจะเป็นพระเจ้าของพวกเขา และพวกเขาจะเป็นประชากรของเรา” (เยเรมีย์ 31:33)

ชาวอิสราเอลไม่มีหัวใจที่จำเป็นในการบรรลุพระประสงค์ของพระเจ้าอย่างเต็มที่ (เฉลยธรรมบัญญัติ 5:29) พวกเขาต่อต้านพระวิญญาณบริสุทธิ์

เช่นเดียวกับมวลมนุษยชาติที่ปราศจากการเรียกพิเศษของพระเจ้า

แต่พระเจ้ามีแผนที่จะสร้างใจใหม่ให้กับเราทุกคนและเขียนกฎของพระองค์ไว้ในความคิดของเรา

ประวัติความเป็นมาของคำว่าคริสตจักร

พจนานุกรมพระคัมภีร์ฮอลแมนในบทความเรื่อง “คริสตจักร” อธิบายภูมิหลังของคำว่าคริสตจักร (เน้นย่อตลอด):

“คริสตจักรคือการแปลภาษาอังกฤษของคำภาษากรีกเอกเคลเซีย การใช้คำศัพท์ภาษากรีกก่อนการเกิดขึ้นของคริสตจักรคริสเตียนมีความสำคัญเนื่องจากกระแสมหาสมุทรสายไหลจากประวัติศาสตร์การใช้ไปสู่ความเข้าใจในคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่

“ประการแรก คำภาษากรีกซึ่งโดยพื้นฐานแล้วแปลว่า 'เรียกออกมา' มักใช้เพื่อระบุการชุมนุมของพลเมืองในเมืองกรีก และใช้ในกิจการ 19:32, 39 พลเมืองที่ค่อนข้างตระหนักถึงสถานะพิเศษของตน ทาสและผู้ไม่มีสัญชาติถูกเรียกตัวไปยังที่ประชุมโดยผู้ประกาศและจัดการ .. กับเรื่องที่เกี่ยวข้องร่วมกัน เมื่อคริสเตียนยุคแรกเข้าใจว่าตนเองกำลังก่อตั้งคริสตจักร ไม่ต้องสงสัยเลยว่าพวกเขา มองว่าตนเองถูกเรียกโดยพระเจ้าในพระเยซูคริสต์เพื่อจุดประสงค์พิเศษ และสถานะของพวกเขาคือผู้ได้รับสิทธิพิเศษในพระเยซูคริสต์ (เอเฟซัส 2:19)

“ประการที่สอง คำภาษากรีกถูกใช้มากกว่าหนึ่งร้อยครั้งในการแปลภาษากรีกของพันธสัญญาเดิมที่ใช้กันทั่วไปในสมัยของพระเยซู คำภาษาฮีบรู (qahal) มีความหมายง่ายๆ ว่า 'การชุมนุม' และสามารถใช้ได้หลายวิธี เช่น หมายถึงการชุมนุมของผู้เผยพระวจนะ (1 ซามูเอล 19:20) ทหาร (กันดารวิถี 22:4) หรือประชาชนของพระเจ้า (เฉลยธรรมบัญญัติ 9:10)

การใช้คำนี้ในพันธสัญญาเดิมในการกล่าวถึงคนของพระเจ้ามีความสำคัญต่อการทำความเข้าใจคำว่า 'คริสตจักร' ในพันธสัญญาใหม่

“คริสเตียนกลุ่มแรกเป็นชาวยิว [ส่วนใหญ่] ซึ่งใช้พระคัมภีร์เดิมฉบับแปลภาษากรีก สำหรับพวกเขา การใช้ชื่อตนเองซึ่งพบได้ทั่วไปในพันธสัญญาเดิมสำหรับประชากรของพระเจ้า เผยให้เห็นถึงความเข้าใจของพวกเขาเกี่ยวกับความต่อเนื่องที่เชื่อมโยงพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ คริสเตียนในยุคแรกเข้าใจว่าตนเองเป็นประชากรของพระเจ้าที่ได้เปิดเผยพระองค์เองในพันธสัญญาเดิม (ฮีบรู 1:1 2) เป็นบุตรที่แท้จริง

ของอิสราเอล (โรม 2:28-29) โดยมีอับราฮัมเป็นบิดา (โรม 4:1-25) และตามที่ผู้คนแห่งพันธสัญญาใหม่ได้พยากรณ์ไว้ในพันธสัญญาเดิม (ฮีบรู 8:1-13)

“เนื่องจากภูมิหลังของความหมายที่กว้างขวางนี้ในโลกกรีกและพันธสัญญาเดิม คำว่า 'คริสตจักร' จึงถูกใช้ในพันธสัญญาใหม่ของการชุมนุมในท้องถิ่นของคริสเตียนที่ถูกเรียก เช่น 'คริสตจักรของพระเจ้าซึ่งอยู่ที่เมืองโครินธ์' (1 โครินธ์ 1:2) และของประชากรทั้งหมดของพระเจ้าด้วย เช่น การยืนยันว่าพระคริสต์ทรงเป็น 'หัวหน้าเหนือทุกสิ่งในคริสตจักร ซึ่งก็คือพระกายของพระองค์' (เอเฟซัส 1:22-23)”

ความล้มเหลวของอิสราเอลมีบทบาทอย่างไรในการสร้างเวทีสำหรับคริสตจักรพันธสัญญาใหม่ ?

“แล้วไง? อิสราเอลไม่ได้รับสิ่งที่ต้องการ แต่ผู้ที่ทรงเลือกไว้ได้รับแล้ว และคนอื่นๆ ก็มีขอบเขตไปดังที่มีเขียนไว้ว่า 'พระเจ้าประทานจิตใจที่มีนงแก่พวกเขา มีตาที่ไม่ควรมองเห็น และหูที่ไม่ควรได้ยินจนถึงทุกวันนี้' และดาวิดตรัสว่า 'จงให้โศกของพวกเขากลายเป็นปวงเร็วและกับดัก เป็นเครื่องสะดุดและเป็นการตอบแทนแก่พวกเขา ขอให้ตาของเขามีดมัวไปจนมองไม่เห็น และก้มหลังลงเสมอ' ข้าพเจ้าว่า ถ้าอย่างนั้นเขาสะดุดหรือจะล้มลงหรือไม่แน่นอน! แต่โดยการตกของพวกเขา เพื่อกระตุ้นให้พวกเขาอิจฉา ความรอดมาถึงคนต่างชาติแล้ว ถ้าความตกต่ำของพวกเขาทำให้ชาวโลกมั่งคั่ง และความล้มเหลวของพวกเขาทำให้คนต่างชาติมั่งคั่ง ความสมบูรณ์ของพวกเขาจะมากขึ้นสักเท่าใด!” (โรม 11:7-12)

เปาโลอธิบายว่าอิสราเอลที่ไม่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์ ล้มเหลวในการเป็นชนชาติที่ขอบรรรมต่อพระพักตร์พระเจ้า แต่พระเจ้าไม่ได้ละทิ้งชาวอิสราเอล พวกเขาตาบอดชั่วคราว และในช่วงเวลานี้พระเจ้ากำลังเรียกผู้คนจากชาติอื่น แต่เปาโลกล่าวว่า เวลาจะมาถึงเมื่อชนชาติอิสราเอลทั้งหมดจะรอด (โรม 11:25-27) อันเป็นผลมาจากการเสียสละของพระคริสต์

ตอนนี้พระวิญญาณของพระเจ้ามีให้สำหรับบุคคลจากทุกชาติหรือทุกเชื้อชาติที่กลับใจอย่างแท้จริง (ที่ไม่ใช่ชาวอิสราเอล) ตอนนี้มีเพียง “ผู้ที่ทรงเลือก” เท่านั้นที่ถูกเปลี่ยนเป็นผู้รับใช้ที่ขอบรรรมของพระผู้เป็นเจ้า ทั้งชาวอิสราเอลและคนต่างชาติสามารถเป็นส่วนหนึ่งของผู้คนที่ทรงเปลี่ยนทางวิญญาณซึ่งทรงเลือกไว้ได้แน่นอนว่าขั้นตอนนี้ในอดีตจำเป็นต้องมีขั้นตอนนี้ไปบนแผนของพระเจ้า นั่นคือการก่อตั้งศาสนจักร

คริสตจักรพันธสัญญาใหม่เริ่มต้นขึ้น

ด้วยการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ที่ทรงสัญญาไว้ พระเยซูแห่งนาซาเร็ธ เวทีนี้ถูกกำหนดขึ้นสำหรับขั้นตอนนี้ใหม่ในแผนแห่งความรอดของพระเจ้า ขั้นตอนนี้เกี่ยวข้องกับการที่พระเจ้าทรงทำงานผ่านกลุ่มคน—คริสตจักร—

ซึ่งได้รับการเปลี่ยนแปลงฝ่ายวิญญาณโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์
พระเจ้าทรงเลือกพวกเขาไม่เพียงรับความรอดเพื่อตนเองเท่านั้น
แต่ให้ทำงานของพระองค์เพื่อประโยชน์สูงสุดของมวลมนุษยชาติ

พระเจ้าทรงสร้างคริสตจักรพันธสัญญาใหม่บนรากฐานใด?

“เหตุฉะนั้น บัดนี้ท่านจึงไม่ใช่คนต่างด้าวต่างแดนอีกต่อไป

แต่เป็นพลเมืองเดียวกันกับวิสุทธิชนและสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้า

ซึ่งได้รับการสร้างขึ้นบนรากฐานของอัครสาวกและผู้เผยพระวจนะ พระเยซูคริสต์เองทรงเป็นศิลามุมเอก
ซึ่งในพระองค์

สิ่งก่อสร้างทั้งหมดซึ่งประกอบเข้าด้วยกันได้เติบโตขึ้นเป็นวิหารอันศักดิ์สิทธิ์ในองค์พระผู้เป็นเจ้า

ในทีมนั้นท่านทั้งหลายกำลังถูกสร้างขึ้นด้วยกันเพื่อเป็นที่ประทับของพระเจ้าในพระวิญญาณ” (เอเฟซัส
2:19-22)

โดยการเรียกและอบรมสาวก—ลูกศิษย์—เป็นเวลา 3ปีครึ่ง พระเยซูทรงเตรียมพวกเขาให้เป็นอัครสาวก
(ผู้ส่งสาร) และเป็นส่วนสำคัญของรากฐานของศาสนจักร
งานเขียนของอัครสาวกยังคงสอนและสนับสนุนศาสนจักร
เช่นเดียวกับงานเขียนของศาสตาศาพยากรณ์ในพันธสัญญาเดิมซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของรากฐานของศาสนจักรเช่น
กัน ทั้งสองมีความสำคัญ (ดู 2 เปโตร 3:1-2)

คริสตจักรพันธสัญญาใหม่เริ่มต้นอย่างไรและเมื่อไหร่?

“เมื่อวันเพ็นเทกอสต์มาถึง พวกเขา [สาวกของพระเยซู] พร้อมใจกันอยู่ในที่เดียวกัน
ทันใดนั้นก็มีความสงบเหมือนเสียงลมแรงดังก้องไปทั่วบ้านที่พวกเขานั่งอยู่
แล้วมีลิ้นที่แตกแยกกันเหมือนไฟปรากฏแก่พวกเขา และแต่ละลิ้นก็นั่งอยู่บนตัวพวกเขา
และทุกคนก็เปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเริ่มพูดภาษาต่างๆ ตามที่พระวิญญาณทรงโปรดให้พูด”
(กิจการ 2:1-4)

สัญญาอัครธรรมเป็นจุดเริ่มต้นของคริสตจักรพันธสัญญาใหม่และการประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ของ
พระเจ้า พระเจ้าต้องการดึงความสนใจไปที่เหตุการณ์นี้
เพื่อเรียกฐานเริ่มต้นขนาดใหญ่ซึ่งศาสนจักรจะขยายออกไปทั่วโลก

เหตุใดพระเจ้าจึงจำเป็นต้องประทานพระวิญญาณของพระองค์แก่ผู้คน ?

“ดังนั้น ผู้ที่อยู่ในเนื้อหนังไม่สามารถทำให้พระเจ้าพอพระทัยได้
แต่คุณไม่ได้อยู่ในเนื้อหนังแต่อยู่ในพระวิญญาณ ถ้าพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในคุณจริงๆ
บัดนี้ถ้าผู้ใดไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ ผู้นั้นก็ไม่มีของพระองค์” (โรม 8:8-9)

หากปราศจากพระวิญญานของพระเจ้า เราก็ไม่ใช่ของพระคริสต์
แต่ศาสนจักรได้รับการอธิบายว่าเป็นของพระคริสต์—เป็นพระกายและเจ้าสาวของพระองค์—
ผู้คนที่เปลี่ยนแปลงทางวิญญาน พระวิญญานทำให้การเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นไปได้ ดังที่กล่าวไว้ในบทที่ 9

เกิดอะไรขึ้นระหว่างและหลังเทศกาลฟื้นเทออสต์อันสำคัญยิ่งนั้น ?

“เมื่อ [คนในฝูงชน] ได้ยินเช่นนี้ก็บาดหัวใจ จึงพูดกับเปโตรและอัครสาวกคนอื่นๆ ว่า 'ท่านพี่น้อง
เราจะทำอะไรดี' แล้วเปโตรจึงกล่าวแก่เขาว่า 'จงกลับใจใหม่
และให้ทุกคนรับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูคริสต์เพื่อการยกบาป
และคุณจะได้รับของประทานแห่งพระวิญญานบริสุทธิ์ .
แล้วคนเหล่านั้นที่รับพระวอนของพระองค์ด้วยความยินดีก็รับบัพติศมา
และในวันนั้นมีคนเพิ่มอีกประมาณสามพันคน .
และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเพิ่มผู้ที่กำลังได้รับความรอดเข้ามาในคริสตจักรทุกวัน” (กิจการ 2:37-38, 41, 47)

พระเจ้าทรงเรียกหลายคนกลับใจ และสาวกให้บัพติศมาหลายคน
ศาสนจักรเติบโตอย่างรวดเร็วในช่วงแรก
ด้วยความตื่นเต้นและความกระตือรือร้นที่เห็นได้ชัดในประวัติศาสตร์ยุคแรกของศาสนจักร
หนังสือกิจการรายงานเกี่ยวกับการประทัดประหารและการกระจัดกระจายในเวลาต่อมา
เช่นเดียวกับการเติบโตของแต่ละประชาคมทั่วจักรวรรดิโรมันเมื่อเหล่าอัครสาวกเผยแผ่ข่าวประเสริฐ

แม้ว่าคริสตจักรจะเติบโตอย่างรวดเร็ว
แต่คัมภีร์ไบเบิลเรียกคริสตจักรว่าเป็นฝูงแกะขนาดเล็กที่มักถูกลมแห่งหรือไม่?

“ถ้าโลกเกลียดคุณ คุณก็รู้ว่าโลกเกลียดเราก่อนที่มันจะเกลียดคุณเสียอีก ถ้าคุณเป็นของโลก
โลกก็จะรักโลกเป็นของตนเอง แต่เพราะท่านไม่ใช่ของโลก แต่เราได้เลือกท่านออกจากโลก
เหตุฉะนั้นโลกจึงเกลียดชังท่าน” (ยอห์น 15:18-19)

“เข้าไปทางประตูแคบ เพราะประตูใหญ่และทางกว้างซึ่งนำไปถึงความพินาศ
และคนที่เข้าไปทางนั้นมีมาก เพราะประตูที่คับแคบและทางที่นำไปสู่ชีวิตนั้นยาก และมีน้อยคนที่หาพบ
จงระวังผู้เผยพระวอนะเท็จที่มาหาคุณในชุดแกะ แต่ภายในพวกเขาเป็นหมาป่าที่หิวโหย
เจ้าจะรู้จักเขาได้โดยผลของมัน” (มัทธิว 7:13-16)

ครูสอนเท็จแนะนำหลักคำสอนและหลักปฏิบัติต่างๆ มากมายเข้ามาในศาสนจักร
คัมภีร์ไบเบิลแสดงให้เห็นว่าในที่สุดชาตานผู้อยู่เบื้องหลังศาสนาคริสต์ปลอมนี้ได้หลอกลวงคนทั้งโลก
“ฝูงแกะน้อยเอ๋ย อย่ากลัวเลย เพราะว่าพระบิดาของท่านพอพระทัยที่จะประทอนอาณาจักรนั้นแก่ท่าน”
(ลูกา 12:32)

พระเยซูทรงทำนายว่าฝูงแกะของพระองค์จะยังเล็กและถูกเบียดเบียนตลอดประวัติศาสตร์
ผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จจะเกิดขึ้นภายในศาสนจักร แบ่งศาสนจักรและเจือจางข่าวสาร

พระเยซูและเหล่าอัครสาวกทำนายหรือไม่ว่าผู้สอนเท็จและคำสอนเท็จจะคืบคลานเข้ามาในศาสนจักร
ทำให้เกิดศาสนาคริสต์ปลอมที่ผิดเพี้ยนในที่สุด?

“พระเยซูตรัสตอบเขาว่า ‘ระวังให้ดี อย่าให้ผู้ใดล่อลวงท่าน เพราะคนเป็นอันมากจะมาในนามของเรา
โดยกล่าวว่า ‘เราคือพระคริสต์’ และจะหลอกลวงคนเป็นอันมาก’” (มัทธิว 24:4-5)

“หลายคนจะพูดกับฉันในวันนั้นว่า 'พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้า เรามิได้พยากรณ์ในนามของพระองค์
ขับผีออกในพระนามของพระองค์ และกระทำการมหัศจรรย์มากมายในพระนามของพระองค์หรือ'
แล้วข้าพระองค์จะประกาศแก่พวกเขาว่า 'ข้าพระองค์ไม่เคย รู้จักคุณ;
เจ้าผู้ประพฤติผิดก็จงออกไปเสียจากเรา'” (มัทธิว 7:22-23)

“แต่ยังมีผู้เผยพระวจนะเท็จในหมู่ผู้คน เช่นเดียวกับที่จะมีผู้สอนเท็จในหมู่พวกคุณ
ผู้แอบนำลัทธินอกรีตที่ทำลายล้างเข้ามา แม้กระทั่งปฏิเสศพระเจ้าผู้ทรงซื้อพวกเขา
และนำมาซึ่งความพินาศอย่างรวดเร็ว และคนเป็นอันมากจะดำเนินตามทางแห่งการทำลายล้าง
เพราะทางแห่งความจริงจะถูกดูหมิ่นเพราะทางนั้น” (2 เปโตร 2:1-2)

ข้อเขียนในภายหลังของอัครสาวกตลอดจนประวัติศาสตร์ทางโลกแสดงให้เห็นว่าคำพยากรณ์เหล่านี้เกิดขึ้นจริง ครุสสอนทั้งแนะนำหลักคำสอนและหลักปฏิบัติต่างๆ มากมายเข้ามาในศาสนจักร พระคัมภีร์แสดงให้เห็นว่าในที่สุดซาตานซึ่งอยู่เบื้องหลังศาสนาคริสต์ปลอมนี้ได้หลอกลวงคนทั้งโลก (วิวรณ์ 12:9) และผู้รับใช้ของมันเป็นมักปรากฏเป็นผู้รับใช้แห่งความชอบธรรม (2 โครินธ์ 11:13-15) กิจการ 8 ยกตัวอย่างผู้สอนเท็จที่สร้างทำเป็นกลับใจใหม่และแสวงหาอำนาจที่อัครทูตมี แต่เพื่อผลประโยชน์ของเขาเอง (ข้อ 9-23) ดังที่พระคริสต์ตรัสไว้ในมัทธิวบทที่ 7 การนอกกฎหมาย—การต่อต้านกฎของพระเจ้า—ได้รับการติดตามในหมู่ผู้อ้างตัวว่าเป็นคริสเตียน

อัครสาวกยอห์นกล่าวว่าผู้รับใช้เท็จทำอะไรกับผู้ติดตามที่แท้จริงของพระคริสต์?

“ข้าพเจ้าเขียนจดหมายถึงคริสตจักร แต่ดิโอเตรเฟสผู้รักการเป็นผู้นำในหมู่พวกเขาไม่ยอมรับเรา ฉะนั้นถ้าข้าพเจ้ามา ข้าพเจ้าจะระลึกถึงกรรมที่เขาทำไว้กล่าวร้ายเราด้วยคำหยาบช้า. และไม่พอใจในสิ่งนั้น ตัวเขาเองไม่ยอมรับพี่น้องและห้ามผู้ที่ต้องการให้พวกเขาออกจากคริสตจักร” (3 ยอห์น 9-10)

การรุกรานของซาตานเข้ามาในศาสนจักรรุนแรงมากในขณะนี้ ไกล่ล้นศตวรรษแรก คริสเตียนที่แท้จริงถูกว่าบาตรจากบางประชาคม

แม้จะมีการข่มเหงและนอกรีตเช่นนั้น

พระคริสต์ตรัสว่าศาสนจักรของพระองค์จะดำเนินต่อไปจนกว่าพระองค์จะเสด็จกลับมาหรือไม่?

“และฉันขอบอกเธอด้วยว่า . . . เราจะสร้างคริสตจักรของเรา และประตูของหุลุมฝังศพ จะชนะมันไม่ได้” (มัทธิว 16:18)

“และแน่นอน เราอยู่กับท่านทั้งหลายตลอดไปจนสิ้นยุค” (มัทธิว 28:20 ฉบับสากลใหม่)

แม้ว่าซาตานจะโจมตีและพยายามทำลายมันช้าแล้วช้าเล่า แต่ศาสนจักรก็ไม่ได้ดับสูญไป

แม้ว่ารายละเอียดมักจะหาได้ยากในประวัติศาสตร์

แต่คริสตจักรของพระเจ้าก็รอดพ้นจากการกดขี่ข่มเหงที่เลวร้ายที่สุดของจักรวรรดิโรมันและยุคมืดตลอดจนการโจมตีครั้งล่าสุด ที่ไหนสักแห่งบนแผ่นดินโลก สมาชิกผู้เล็กๆ

รับใช้พระเจ้าต่อไปจนสุดความสามารถและความเข้าใจ ปัจจุบัน

ศาสนจักรยังคงดำเนินต่อไปในฐานะองค์กรเล็กๆ แต่กระตือรือร้นและซื่อสัตย์

โดยมุ่งมั่นที่จะเผยแพร่วาดีของพระเจ้าในโลกที่ไร้ศรัทธา

(สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่ศาสนจักรต้องอดทนเพื่อความอยู่รอด อย่าลืมขอรับหนังสือ คริสตจักรที่พระเยซูสร้างขึ้น ได้ฟรี)

หลังจากที่พวกเขาเผชิญกับการทดลองทั้งหมดในยุคนี้
พระคัมภีร์กล่าวว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับสมาชิกศาสนจักรที่ซื่อสัตย์เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา?

“จงดูเถิดว่าพระบิดาทรงประทานความรักแก่เราามากเพียงไร ที่เราจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรของพระเจ้า!
เหตุฉะนั้นโลกจึงไม่รู้จักรเรา เพราะไม่รู้จักรพระองค์ ท่านที่รัก บัดนี้เราเป็นลูกของพระเจ้า
และยังไม่มีเปิดเผยว่าเราจะเป็นอย่างไร แต่เรารู้ว่าเมื่อพระองค์ทรงปรากฏ เราจะเป็นอย่างพระองค์
เพราะเราจะเห็นพระองค์อย่างที่เราเห็นพระองค์ทรงเป็น” (1 ยอห์น 3:1-2)

“ผู้ใดที่มีชัยชนะ เราจะอนุญาตให้นั่งร่วมกับเราบนบัลลังก์ของเรา
เช่นเดียวกับที่เราได้เอาชนะและนั่งลงกับพระบิดาของเราบนบัลลังก์ของพระองค์
ใครมีหูก็ให้ฟังสิ่งที่พระวิญญาณตรัสแก่คริสตจักร” (วิวรณ์ 3:21-22)

ในวิวรณ์ 2 และ 3

อัครสาวกยอห์นบันทึกข่าวสารของพระคริสต์ถึงเจ็ดประชาคมของศาสนจักรในเอเชียไมเนอร์
ข่าวสารและคำสัญญาเหล่านี้ใช้ได้กับศาสนจักรตลอดหลายชั่วอายุคน
(เพื่อให้เข้าใจข้อความเหล่านี้ดีขึ้นและสิ่งที่หนังสือวิวรณ์พยากรณ์เกี่ยวกับศาสนจักร
อย่าลืมขอคำแนะนำหนังสือเล่มเล็ก *The Book of Revelation Unveiled* ฟรี)

หลังจากเอาชนะการทดลองและการหลอกลวงที่ซาตานใช้ใส่ศาสนจักร
สมาชิกจะเปลี่ยนร่างกายเป็นวิญญาณ (1 โครินธ์ 15:50-53) พวกเขาจะพร้อมช่วยพระคริสต์ดูแลโลก
อนาคตที่ยอดเยี่ยมรอเราอยู่!

ทำไมต้องเป็นคริสตจักร?

สำหรับหลายๆ คน

คริสตจักรเป็นสโมสรทางสังคมหรือสถานที่ซึ่งถูกมองว่าเป็นสมาชิกที่ยืนหยัดของชุมชนเป็นส่วนใหญ่
แต่พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ที่ยิ่งใหญ่กว่าสำหรับคนที่ถูกเรียกออกมา
เราสามารถมีบทบาทในงานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ทำกันบนโลกทุกวันนี้!

พระคริสต์ทรงเรียกคริสตจักรให้ทำงานอะไรเวลานี้?

“และข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักรนี้จะประกาศไปทั่วโลกเพื่อเป็นพยานแก่บรรดาประชาชาติ
แล้ววาระสุดท้ายจะมาถึง” (มัทธิว 24:14)

“เหตุฉะนั้นจงออกไปสั่งสอนคนทุกชาติให้เป็นสาวก ให้บังเกิดมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ สอนพวกเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งเอาไว้ และดูแลเถิด เราอยู่กับท่านทั้งหลายตลอดไปจนถึงนิรันดร์” (มัทธิว 28:19-20)

พระเยซูทรงมอบหมายศาสนจักรให้ทำงานของพระองค์
พระเจ้าทรงเรียกสมาชิกศาสนจักรให้สนับสนุนงานประกาศข่าวดี—ข่าวประเสริฐ—
เรื่องอาณาจักรที่กำลังจะมาถึงของพระคริสต์ไปทั่วโลก ด้วยวิธีนี้
สมาชิกของศาสนจักรเป็นผู้ร่วมงานกับพระคริสต์ในงานที่สำคัญยิ่งนี้
พระกิตติคุณแห่งอาณาจักรของพระเจ้าตามที่อธิบายไว้ในบทที่ 6
กำลังได้รับการประกาศโดยใช้วิธีการสมัยใหม่ เช่น อินเทอร์เน็ต วิทยุ โทรทัศน์ แพนพิมพ์ ตลอดจนคำพูด

พระเจ้าจะทรงใช้อะไรเพื่อดึงดูดผู้คนมาสู่ข่าวประเสริฐ?

“คุณคือแสงสว่างของโลก เมืองที่ตั้งอยู่บนเนินเขาจะซ่อนไว้ไม่ได้
พวกเขาไม่ได้จุดตะเกียงแล้ววางไว้ใต้ตะกร้า แต่ตั้งไว้บนคันประทีปเพื่อให้แสงสว่างแก่ทุกคนในบ้าน
จงให้ความสว่างของท่านฉายต่อหน้ามนุษย์
เพื่อเขาจะได้เห็นการดีของท่านและสรรเสริญพระบิดาของท่านในสวรรค์” (มัทธิว 5:14-16)

แบบอย่างของสมาชิกศาสนจักรมีส่วนสำคัญในงานที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของเรียกให้ศาสนจักรทำ
ตัวอย่างที่ดีของพวกเขาเป็นผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทำงานในชีวิตของผู้รับใช้ที่ “ทรงเรียก เลือกลง
และซื่อสัตย์” ของพระเจ้า (1 เธสะโลนิกา 1:6-10; วิวรณ์ 17:14)

นอกจากนี้ โดยการเปลี่ยนแปลงในชีวิตของเราที่จำเป็นเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีต่อพระเจ้า
เท่ากับเราเตรียมตนเองให้พร้อมสำหรับงานที่พระเจ้ามีต่อเราในอนาคต
ชีวิตคริสเตียนเป็นสนามฝึกสำหรับการรับใช้ในอาณาจักรของพระเจ้าในอนาคต

สมาชิกศาสนจักรเตรียมรับบทบาทใดในอาณาจักรของพระเจ้า?

“พระองค์ทรงทำให้พวกเขาเป็นอาณาจักรและปุโรหิตที่ปรนนิบัติพระเจ้าของเรา
และพวกเขาจะปกครองแผ่นดินโลก” (วิวรณ์ 5:10 ฉบับมาตรฐานฉบับแก้ไขใหม่)

“จากนั้นอาณาจักรและอำนาจการปกครอง
และความยิ่งใหญ่ของอาณาจักรใต้ฟ้าสวรรค์ทั้งหมดจะมอบให้กับประชาชน ธรรมิกชนขององค์ผู้สูงสุด
อาณาจักรของพระองค์เป็นอาณาจักรนิรันดร์ และอาณาจักรทั้งหมดจะปรนนิบัติและเชื่อฟังพระองค์”
(ดาเนียล 7:27)

“และข้าพเจ้าเห็นบัลลังก์ต่างๆ ประทับบนบัลลังก์นั้น และการพิพากษาก็ตกแก่บัลลังก์นั้น
จากนั้นข้าพเจ้าเห็นวิญญาณของผู้ที่ถูกตัดศีรษะเพื่อเป็นพยานถึงพระเยซูและพระวจนะของพระเจ้า

ผู้ที่ไม่ได้บูชาสัตว์ร้ายหรือรูปของมัน และไม่ได้รับเครื่องหมายของมันที่หน้าผากหรือที่มือ และมีชีวิตและครอบครองร่วมกับพระคริสต์เป็นเวลาพันปี” (วิวรณ์ 20:4)

แม้ว่าเปาโลกล่าวถึงสมาชิกของศาสนจักรว่าเป็นผู้อ่อนแอของโลก—ตรงกันข้ามกับผู้ที่มีอำนาจของโลก (1 โครินธ์ 1:27)—ตามความหมายที่แท้จริงแล้ว

การเป็นสมาชิกในศาสนจักรคือโปรแกรมการฝึกอบรมของพระเจ้าเพื่อเตรียมคนของพระองค์ให้พร้อมรับบทบาทอันยิ่งใหญ่ในการรับใช้ในยุคนี้และยุคหน้า

ผู้ซึ่งปัจจุบันถือว่าอ่อนแอในสายตาของผู้ฉลาดและมีอำนาจในโลกนี้

จะกลายเป็นกษัตริย์และปุโรหิตร่วมกับพระคริสต์ผ่านพลังการเปลี่ยนแปลงของพระวิญญาณของพระเจ้าที่ทำงานอยู่ในพวกเขา

ผู้ที่ถือว่าอ่อนแอในปัจจุบันจะได้เป็นกษัตริย์และปุโรหิตร่วมกับพระคริสต์ผ่านพลังการเปลี่ยนแปลงของพระวิญญาณของพระเจ้าที่ทำงานอยู่ในพวกเขา

การกระทำของเราในชีวิตนี้เป็นพื้นฐานการฝึกอบรมสำหรับการปกครองในอนาคตอย่างไร?

“ผู้ที่สัตย์ซื่อในสิ่งเล็กน้อยก็สัตย์ซื่อในมากเช่นกัน

และผู้ที่ไม่ซื่อสัตย์ในสิ่งเล็กน้อยก็ไม่ซื่อสัตย์ในสิ่งมากเช่นกัน

เหตุฉะนั้นถ้าท่านไม่ซื่อสัตย์ในทรัพย์สมบัติที่ธรรมดาแล้วใครเล่าจะมอบทรัพย์สมบัติที่แท้จริงให้แก่ท่าน?

และถ้าเจ้าไม่ซื่อสัตย์ในสิ่งที่เป็นของคนอื่น ใครจะให้สิ่งที่เป็นของเราแก่เจ้า” (ลูกา 16:10-12)

“แล้วคนแรกมาพูดว่า ‘นายท่าน เงินของท่านได้สืบทอดของเงินแล้ว’ ท่านจึงกล่าวแก่เขาว่า ‘ดีแล้ว ผู้รับใช้ที่ดี เพราะเจ้าซื่อสัตย์ในของเล็กน้อย เจ้ามีอำนาจเหนือสิบเมือง’ (ลูคา 19:16-17)

การตัดสินใจเล็กๆ น้อยๆ แต่ครั้งที่เราสามารถเป็นรากฐานที่มั่นคงของความสัตย์ซื่อ ซึ่งพระเจ้าสามารถสร้างสิ่งที่ยิ่งใหญ่ได้ พระเยซู พระผู้ช่วยให้รอดและมหาบุรุษของเราไม่ได้ละเลยการใส่ใจอย่างซื่อสัตย์ต่อรายละเอียดของคำสั่งสอนของพระเจ้า

กระบวนการเติบโตและการฝึกอบรมสำหรับสำนักงานระดับสูงเหล่านี้เกี่ยวข้องกับการทดสอบและการทดลองหรือไม่?

“เราคือพระเยซูคริสต์ ตรวจสอบจิตใจ ทดลองดูใจ เพื่อให้แก่ทุกคนตามพฤติการณ์ของเขา ตามผลแห่งการกระทำของเขา” (เยเรมีย์ 17:10)

“ท่านที่รัก อย่าคิดว่ามันแปลกเกี่ยวกับการทดลองอันเร้าร้อนที่จะทดลองคุณ ประหนึ่งว่ามีสิ่งแปลกประหลาดเกิดขึ้นกับคุณ แต่จงชื่นชมยินดีในขอบเขตที่ท่านมีส่วนในการทนทุกข์ของพระคริสต์ เพื่อว่าเมื่อสง่าราศีของพระองค์ปรากฏแล้ว ท่านจะได้ชื่นชมยินดีอย่างเหลือล้น” (1 เปโตร 4:12-13)

“พี่น้องทั้งหลาย จงถือว่ามันเป็นเรื่องน่ายินดีเมื่อคุณตกอยู่ในการทดลองต่างๆ โดยรู้ว่าการทดสอบศรัทธาของคุณทำให้เกิดความอดทน แต่จงให้ความอดทนทำงานอย่างสมบูรณ์ เพื่อท่านจะสมบูรณ์แบบและสมบูรณ์ไม่มีสิ่งใดขาดตกบกพร่อง” (ยากอบ 1:2-4)

ดังนั้นในอนาคตพวกเขาอาจสามารถรับใช้ผู้ที่เคยประสบกับความทุกข์ทรมานของมนุษย์อย่างเต็มรูปแบบ ผู้คนที่พระเจ้าทรงเลือกไว้จะประสบกับการทดลองในโลกที่ชั่วร้ายทุกวันนี้ แต่ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า

พวกเขาสามารถอยู่เหนือการต่อสู้ได้ด้วยการพยายามสะท้อนทัศนคติและพระอุปนิสัยที่พระคริสต์ทรงแสดง ให้เห็นท่ามกลางการทดลองของพระองค์

ผู้นำในราชอาณาจักรของพระเจ้าจะปกครองอย่างไร?

“แต่พระเยซูทรงเรียก [เหล่าสาวก] มาพบพระองค์เองและตรัสกับพวกเขาว่า ‘ท่านทั้งหลายรู้ว่าผู้ที่ถือกันว่าเป็นผู้ครอบครองเหนือคนต่างชาติเป็นเจ้าเหนือพวกเขา และผู้ยิ่งใหญ่ของพวกเขาใช้อำนาจเหนือพวกเขา แต่จะไม่ใช่เช่นนั้นในหมู่พวกท่าน แต่ผู้ใดปรารถนาจะเป็นใหญ่ในพวกท่าน ผู้นั้นจะต้องเป็นผู้รับใช้ของท่าน และผู้ใดในพวกเจ้าปรารถนาจะเป็นที่หนึ่ง ผู้นั้นจะเป็นทาสของทุกคน

เพราะแม้แต่บุตรมนุษย์ก็ไม่ได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ

แต่มาปรนนิบัติและถวายชีวิตเป็นค่าไถ่คนเป็นอันมาก” (มาระโก 10:42-45)

ผู้นำของโลกนี้มักจะแสวงหาผลประโยชน์ของตนเอง มักจะสร้างความเสียหายให้กับผู้ที่ตนปกครอง พระคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างของการเป็นผู้นำที่ให้ประโยชน์แก่ผู้รับใช้ สิ่งที่เราอาจเรียกว่า “การเป็นผู้นำผู้รับใช้”

เราสามารถเรียนรู้จากแบบอย่างของพระองค์และคำแนะนำในการให้เกียรติและจัดหาผู้อยู่ในความดูแลของเราเมื่อเรากลายเป็นบุโรหิตและผู้ปกครองในอาณาจักรของพระเจ้า (วิวรณ์ 20:6)

หน้าที่หลักของนักบวชคืออะไร?

“เพราะริมฝีปากของบุโรหิตควรเก็บความรู้ไว้ และผู้คนควรแสวงหาธรรมบัญญัติจากปากของบุโรหิต เพราะเขาเป็นผู้ส่งสารของพระเจ้า” (มาลาคีย์ 2:7)

หน้าที่หนึ่งของนักบวชคือการสอนการใช้กฎของพระเจ้าอย่างถูกต้อง ซึ่งส่งผลต่อทุกด้านของชีวิต ในฐานะบุโรหิตในอนาคต

สมาชิกศาสนจักรต้องเรียนรู้วิธีนำกฎของพระเจ้าไปใช้และเตรียมให้ความรู้แก่ผู้อื่น คนที่ไม่ปฏิบัติตามสิ่งที่เขาสอนไม่มีความน่าเชื่อถือมากนักกับนักเรียนของเขา แต่ในแผนของพระเจ้า ครูจะมีความน่าเชื่อถืออย่างสมบูรณ์ นักเรียนจะรู้ว่าครูเตรียมและเข้าใจเนื้อหาอย่างละเอียดถี่ถ้วน นั่นคือความจริงของพระเจ้า

อะไรเป็นพื้นฐานสำหรับการปกครองโดยพระเจ้า?

“... เมื่อเขา [กษัตริย์อิสราเอล] ขึ้นนั่งบนบัลลังก์แห่งอาณาจักรของเขา เขาจะเขียนตำเนกาฎหมายนี้ลงในหนังสือสำหรับตัวเขาเองจากคนเลวีที่อยู่หน้าบุโรหิต ให้หนังสือนั้นอยู่กับเขา และเขาจะอ่านตลอดชีวิตของเขา เพื่อเขาจะได้เรียนรู้ที่จะยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา และระวางที่จะรักษาถ้อยคำทั้งหมดของพระราชบัญญัตินี้และกฎเกณฑ์เหล่านี้ เพื่อไม่ให้จิตใจของเขายกขึ้นเหนือพี่น้องของเขา เพื่อเขาจะได้ไม่หันเหจากพระบัญญัติไปทางขวาหรือทางซ้าย .”

(เฉลยธรรมบัญญัติ 17:18-20)

พระเจ้าทรงบัญชา กษัตริย์แห่งอิสราเอลให้เขียนตำเนกาฎหมายของพระองค์เป็นการส่วนตัว และศึกษาและปรับใช้เป็นประจำในรัชสมัยของพระองค์ พระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า

พวกเขาจะเป็นผู้ปกครองที่อ่อนน้อมถ่อมตนและมีคุณธรรม

กฎอันชอบธรรมของพระเจ้าจะเป็นรากฐานและมาตรฐานสำหรับทุกคนที่ปกครองในฐานะกษัตริย์และบุโรหิตในอาณาจักรของพระเจ้า

คริสตจักรยุคแรกเชื่อและปฏิบัติอย่างไร?

หนังสือกิจการเป็นประจักษ์พยานของคริสตจักรยุคแรกตั้งแต่การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์จนถึงประมาณ ค.ศ. 60 บทที่ 2 บันทึกการเริ่มต้นของคริสตจักร

เมื่อพระเจ้าส่งพระวิญญาณของพระองค์ไปยังผู้ติดตามพระเยซูชาวนาซาเร็ธ 120 คน

ผู้อ่านคัมภีร์ไบเบิลหลายคนคุ้นเคยกับเหตุการณ์อัศจรรย์ในวันนั้น บ้านที่เหล่าสาวกพบกับเสียงลมกรรโชกแรงและสิ่งที่คุณเหมือนลึนไฟลุกโชนใส่ผู้ชุมนุมที่นั่น ปาฏิหาริย์อีกครั้งเกิดขึ้นเมื่อคนเหล่านั้นซึ่งตอนนี้เต็มไปด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า เริ่มพูดภาษาของผู้คนจากหลายดินแดนเพื่อให้ทุกคนสามารถเข้าใจคำพูดของพวกเขาได้

มักถูกมองข้ามในเรื่องราวนี้คือวันที่เหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้น นั่นคือวันเพ็นเทคอสต์ (กิจการ 2:1) ซึ่งเป็นหนึ่งในเทศกาลที่พระเจ้าทรงบัญชาให้กับประชากรของพระองค์เมื่อหลายศตวรรษก่อน (เลวีนิติ 23) ในการเปิดเผยเทศกาลเหล่านี้ พระเจ้าตรัสว่า “นี่คือเทศกาลของเรา . . . นี่คืองานเลี้ยงของพระเจ้า การประชุม สักดิ์สิทธิ์ . . .” (ข้อ 2, 4) พระเจ้าทรงประกาศให้เทศกาลเหล่านี้เป็น

“กฎเกณฑ์ตลอดไปตลอดชั่วอายุของเจ้า” (ข้อ 14, 21, 31, 41)

พระกิตติคุณแสดงให้เห็นว่าพระเยซูรักษาเทศกาลเดียวกัน (มัทธิว 26:17-19; ยอห์น 7:10-14, 37-38) ทั้งหนังสือกิจการและจดหมายของเปาโลแสดงให้เห็นบรรดาอัครสาวกที่รักษาเทศกาลในช่วงหลายทศวรรษ หลังจากการตรึงกางเขนของพระคริสต์ (กิจการ 2:1-4; 18:21; 20:6, 16; 27:9)

คริสตจักรส่วนใหญ่สอนว่าเทศกาลนี้ถูก “ตรึงไว้ที่ไม่กางเขน”

ซึ่งถูกทำให้เป็นโมฆะโดยการตายของพระคริสต์

บันทึกที่ชัดเจนของพระคัมภีร์คือคริสตจักรยุคแรกยังคงสังเกตพวกเขา

แต่ด้วยความเข้าใจมากขึ้นในความสำคัญทางจิตวิญญาณของพวกเขา

เมื่อพูดถึงหนึ่งในงานเลี้ยงที่พระเจ้าประทานให้

อัครสาวกเปาโลกระตุ้นประชาคมคริสตจักรในเมืองโครินธ์

ซึ่งเป็นกลุ่มที่ผสมผสานระหว่างผู้เชื่อต่างชาติและชาวยิว ให้ “ถือเทศกาลนี้ ไม่ใช่ด้วยเชื้อเก่า

หรือเชื้อแห่งความอาฆาตพยาบาทและความชั่วร้าย แต่ ด้วยขนมปังไร้เชื้อแห่งความจริงใจและความจริง” (1

โครินธ์ 5:8) เห็นได้ชัดว่าเปาโลหมายถึงการรักษาเทศกาลขนมปังไร้เชื้อ (เลวีนิติ 23:6; เฉลยธรรมบัญญัติ

16:16)

เปาโลอธิบายความสำคัญของเทศกาลปัสกา (1 โครินธ์ 5:7; เลวีนิติ 23:5)

และให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติพิธีนี้อย่างเหมาะสม (1 โครินธ์ 11:23-28)

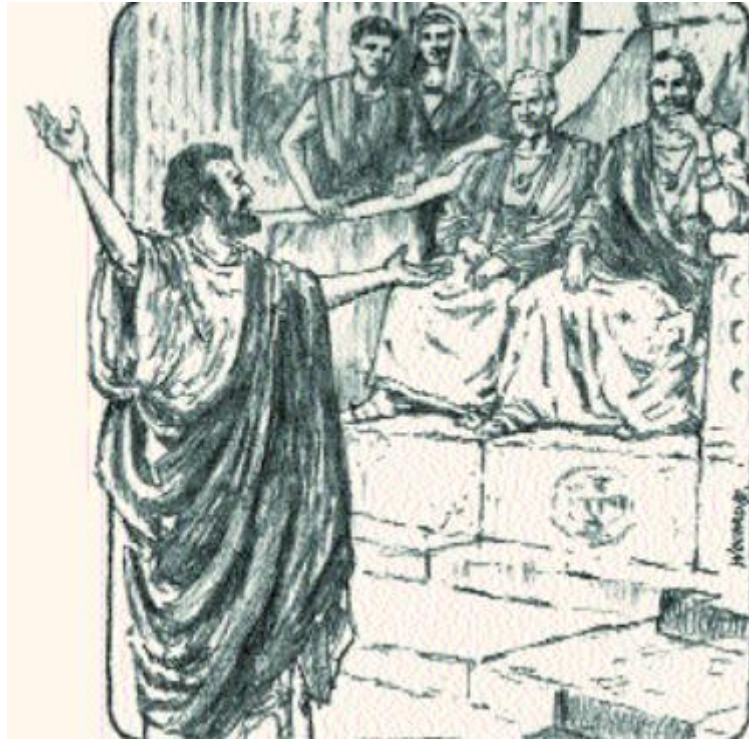
การอ้างอิงมากมายในพระกิตติคุณ กิจการ และจดหมายฝากของเปาโลทำให้เกิดคำถามที่ชัดเจน:
ในเมื่อพระเยซู อัครสาวก และคริสตจักรยุคแรกได้รักษาสิ่งเหล่านี้ไว้
ทำไมคริสตจักรไม่สอนและปฏิบัติตามพวกเขาในวันนี้? ท้ายที่สุดแล้ว
เปาโลเชื่อมโยงงานเลี้ยงโดยตรงกับพระเยซู พระประสงค์และการเสด็จของพระองค์เพื่อมนุษย์ (1 โครินธ์
5:7)

พระกิตติคุณและกิจการก็ชัดเจนเหมือนกันว่าพระคริสต์ สาวก
และพระศาสนจักรยุคแรกถือวันสะบาโตประจำสัปดาห์—ตั้งแต่เย็นวันศุกร์ถึงเย็นวันเสาร์
วันที่เจ็ดของสัปดาห์—เป็นวันพักผ่อนและนมัสการ (มาระโก 6:2; ลูคา 4 :16, 31-32; 13:10; กิจการ 13:14-
44; 18:4) พระเยซูถึงกับเรียกพระองค์เองว่า “เจ้าแห่งวันสะบาโต” (มาระโก 2:28)

เป็นธรรมเนียมของพระเยซูที่จะต้องไปที่ธรรมศาลาทุกวันสะบาโตเพื่อนมัสการ (ลูคา 4:16)
ตรงกันข้ามกับคำสอนของผู้ที่กล่าวว่าเปาโลละทิ้งวันสะบาโต
มันเป็นธรรมเนียมของเขาเช่นกันที่จะไปธรรมศาลาทุกวันสะบาโต (กิจการ 17:1-3)
โดยใช้โอกาสนี้สอนผู้อื่นเกี่ยวกับพระเยซูในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดและพระเมสสิยาห์

วันสะบาโตประจำสัปดาห์เป็นอีกเทศกาลหนึ่งของพระเจ้า เช่นเดียวกับที่กล่าวถึงก่อนหน้านี้
แท้จริงแล้วเป็นงานเลี้ยงแรกตามรายการ (เลวีนิติ 23:1-4) รวมอยู่ในบัญญัติสิบประการด้วย (อพยพ 20:8-
11; เฉลยธรรมบัญญัติ 5:12-15)

เช่นเดียวกับงานเลี้ยงอื่นๆ ของพระเจ้า โบสถ์ส่วนใหญ่ไม่สนใจวันสะบาโต
แทนที่จะรักษาวันสะบาโตตามที่พระเจ้าทรงบัญชา คริสตจักรส่วนใหญ่ประชุมกันในวันแรกของสัปดาห์—
วันอาทิตย์—วันที่ไม่มีคำสั่งในพระคัมภีร์ไบเบิลให้เป็นวันนมัสการ ทำไม
ถ้าเราจะถือว่าวันใดเป็นวันพักผ่อนและนมัสการประจำสัปดาห์
วันนั้นก็สมควรเป็นวันเดียวกับที่พระเยซูและอัครสาวกถือไว้

เราพบความแตกต่างอื่น ๆ ในการสอนและการปฏิบัติ

คริสตจักรหลายแห่งสอนว่าการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้านั้นไม่จำเป็น พระคริสต์ทรงรักษาไว้เพื่อเราหรือไม่ก็ถูกต้องไว้กับไม้กางเขนพร้อมกับพระคริสต์ สิ่งนี้ตรงกันข้ามโดยตรงกับคำพูดของพระเยซู (มัทธิว 4:4; 5:17-19) และคำสอนและการปฏิบัติของอัครสาวก (กิจการ 24:14; 25:8; โรม 7:12, 22; 1 โครินธ์ 7: 19; 2 ทิโมธี 3:15-17)

ตามตัวอย่างของพระคริสต์

เหล่าอัครสาวกเทศนาอย่างทรงพลังเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาของพระองค์เพื่อสถาปนาอาณาจักรของพระเจ้า (ลูกา 4:43; 8:1; 21:27, 31; กอ. 1:3; 8:12; 14:22; 19:8; 28:23, 31). แต่เปาโลเตือนว่าแม้ในสมัยของเขาบางคนได้ประกาศ “ข่าวประเสริฐที่ต่างออกไป” (2 โครินธ์ 11:4; กาลาเทีย 1:6)

เราเห็นความสับสนมากมายในคริสตจักรว่าข่าวประเสริฐคืออะไร

ส่วนใหญ่มองว่าเป็นข้อความเกี่ยวกับการประสูติ ชีวิต และความตายของพระคริสต์ โดยไม่เข้าใจว่าทำไมพระองค์เสด็จมาและทำไมพระองค์ต้องสิ้นพระชนม์

มีไม่กี่คนที่ประกาศข่าวสารเรื่องอาณาจักรของพระเจ้าที่พระเยซูทรงสอนเอง (มาระโก 1:14-15)

ในทำนองเดียวกัน พระเยซูและอัครสาวกไม่เคยสอนว่าคนชอบธรรมขึ้นสวรรค์เมื่อสิ้นใจ (ยอห์น 3:13; กิจการ 2:29, 34) และพวกเขาเข้าใจว่ามนุษย์ไม่มีวิญญาณอมตะ (เอเสเคียล 18:4, 20; มัทธิว 10:28) ซึ่งจะใช้เวลาชั่ววันหนึ่งในสวรรค์หรือนรก

เราไม่พบวันหยุดทางศาสนาขอดนียมเช่นคริสต์มาสที่ได้รับการอนุมัติในพระคัมภีร์
ครั้งเดียวที่กล่าวถึงเทศกาลอีสเตอร์ในพระคัมภีร์ (กิจการ 12:4 ฉบับคิงเจมส์)
เป็นการแปลคำภาษากรีกสำหรับเทศกาลปัสกาผิดอย่างเห็นได้ชัด ไม่พบการเข้าพรรษาและวิปฏิบัติ

คริสตจักรในยุคแรกยังปฏิบัติตามคำแนะนำของพระเจ้าเกี่ยวกับเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมที่จะรับประทาน
(กิจการ 10:9-14) เนื้อสัตว์ที่สะอาดและไม่สะอาดเหล่านี้มีรายชื่ออยู่ในเลวินิตี 11
(คุณสามารถเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้โดยขอหนังสือฟรีของเรา
พระคัมภีร์ไบเบิลสอนอะไรเกี่ยวกับเนื้อสัตว์ที่สะอาดและไม่สะอาด?)

นี่คือความแตกต่างที่สำคัญบางประการระหว่างศาสนาคริสต์ในสมัยของพระคริสต์กับอัครสาวกและที่ป
ปฏิบัติกันทั่วไปในปัจจุบัน
คุณไม่ควรตรวจสอบพระคัมภีร์เพื่อดูว่าความเชื่อและการปฏิบัติของคุณตรงกับสิ่งที่พระเยซูและอัครสาวก
ปฏิบัติและสอนหรือไม่?

ร่างกายของพระคริสต์

พระคัมภีร์ใช้อุปมาอุปไมยหลายอย่างเพื่อสอนเราเกี่ยวกับคริสตจักรของพระเจ้า—วิธีจัดระเบียบ
วิธีทำงาน และวิธีที่เราควรเกี่ยวข้องกับคริสตจักรและซึ่งกันและกัน
หนึ่งในนั้นเปรียบเทียบศาสนจักรกับสิ่งใกล้ตัว นั่นคือร่างกายมนุษย์ที่นำทิ้งของเรา

พระคัมภีร์เปิดเผยอะไรเกี่ยวกับวิธีการจัดตั้งคริสตจักร?

“เพราะร่างกายเป็นกายเดียวและมีอวัยวะหลายส่วนนั้นใด
แต่อวัยวะทั้งหมดของร่างกายนั้นซึ่งมีจำนวนมากก็เป็นร่างกายเดียว พระคริสต์ก็ทรงเป็นฉนั้น . .
แต่บัดนี้พระเจ้าได้ทรงตั้งอวัยวะต่างๆ ไว้ในร่างกายตามที่พระองค์ทรงประสงค์
และถ้าพวกเขาเป็นอวัยวะเดียวกันทั้งหมด ร่างกายจะอยู่ที่ไหน? แต่ตอนนี้มีสมาชิกมากมาย แต่ร่างกายเดียว
. . ตอนนี้คุณเป็นร่างกายของพระคริสต์ และเป็นอวัยวะแต่ละส่วน
และพระเจ้าได้ทรงแต่งตั้งคนเหล่านี้ไว้ในคริสตจักร: อัครสาวกคนแรก, ผู้เผยพระวจนะคนที่สอง,
ครูคนที่สาม, หลังจากนั้นก็ทำการอัครรรย, ของประทานในการรักษา, ความช่วยเหลือ, การบริหาร,
ภาษาต่างๆ” (1 โครินธ์ 12:12, 18-20, 27-28)

ในการทำงานที่พระเจ้าทรงมอบหมายให้ทำ ศาสนจักรได้รับการจัดระเบียบให้ทำงานเป็นหน่วยหนึ่ง ใน
1 โครินธ์ 12 เปาโลเปรียบเทียบสิ่งนี้กับร่างกายมนุษย์ที่ประกอบด้วยส่วนต่างๆ มากมายซึ่งมีหน้าที่ต่างกัน
แต่แต่ละส่วนจำเป็นสำหรับการทำงานที่ราบรื่นของส่วนรวม
เปาโลถึงกับเรียกพระกายของคริสตจักรของพระคริสต์ (โคโลสี 1:24)

สมาชิก(อวัยวะ)ของร่างกายทุกคนควร “พูดเหมือนกัน” (1 โครินธ์ 1:10) และทำสิ่งต่าง ๆ
อย่างเหมาะสมและเป็นระเบียบ (1 โครินธ์ 14:40)

กฎอันชอบธรรมของพระเจ้าจะเป็นรากฐานและมาตรฐานสำหรับทุกคนที่ปกครองในฐานะกษัตริย์และปุ
โรหิตในอาณาจักรของพระเจ้า

ใครเป็นหัวหน้าของคริสตจักร?

“และพระองค์ [พระคริสต์] ทรงเป็นศีรษะของร่างกาย เป็นคริสตจักรที่เป็นจุดเริ่มต้น
เป็นบุตรหัวปีเป็นขึ้นมาจากความตาย เพื่อพระองค์จะทรงมีอำนาจเหนือกว่าในทุกสิ่ง” (โคโลสี 1:18)

“และพระองค์ทรงวางสิ่งทั้งปวงไว้ใต้พระบาทของพระองค์
และทรงมอบพระองค์ให้เป็นหัวหน้าเหนือทุกสิ่งในคริสตจักร ซึ่งก็คือพระกายของพระองค์
ความสมบูรณ์ของพระองค์ผู้ทรงเติมเต็มทุกสิ่ง” (เอเฟซัส 1:22-23)

เปาโลอธิบายถึงบทบาทความเป็นผู้นำของพระคริสต์ในศาสนจักร
ไม่เพียงแต่เป็นศีรษะของร่างกายเท่านั้น แต่ยังเป็นสามีที่

“รักคริสตจักรและอุทิศพระองค์เองเพื่อคริสตจักร” (เอเฟซัส 5:25)

พระคริสต์หล่อเลี้ยงและทะนุถนอมศาสนจักร เขาเสียสละอย่างถึงที่สุดเพื่อมัน
คริสตจักรรับใช้พระองค์ด้วยความสำนึกคุณและความซาบซึ้งในความเสียสละของพระองค์

ความรับผิดชอบในการรับใช้ใดบ้างที่กำหนดขึ้นในศาสนจักร?

“และพระองค์เองประทานบางคนให้เป็นอัครสาวก ผู้เผยพระวจนะบางคน ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ
บางคนเป็นศิษยาภิบาลและครูบาอาจารย์ เพื่อเตรียมธรรมิกชนให้พร้อมสำหรับการปฏิบัติศาสนกิจ
เพื่อเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์ ถึงความเชื่อและความรู้จักพระบุตรของพระเจ้า ถึงมนุษย์ที่สมบูรณ์
จนถึงขนาดความไปบุลย์ของพระคริสต์” (เอเฟซัส 4:11-13)

ความรับผิดชอบในการรับใช้เหล่านี้มอบให้เพื่อประโยชน์ของศาสนจักรทั้งหมด เพื่อช่วยจัดเตรียม
เสริมสร้าง และทำให้ร่างกายเป็นหนึ่งเดียวกัน
โดยทั่วไปแล้วบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งให้มีหน้าที่รับผิดชอบดังกล่าวเรียกว่า "รัฐมนตรี" ซึ่งหมายถึงผู้รับใช้
ในพระคัมภีร์ยังเรียกพวกเขาว่าผู้อาวุโส

ผู้ปกครองจะจัดการหน้าที่รับผิดชอบอย่างไร?

“ข้าพเจ้าขอเตือนสติผู้อาวุโสที่อยู่ในหมู่พวกท่าน ข้าพเจ้าเป็นผู้อาวุโสด้วยกัน . . .
จงเลี้ยงฝูงแกะของพระเจ้าซึ่งอยู่ในหมู่พวกท่าน รับใช้ในฐานะผู้ดูแล ไม่ใช่ด้วยการบังคับ
แต่ด้วยความเต็มใจ ไม่ใช่เพื่อผลประโยชน์ที่ไม่สุจริต แต่ด้วยความกระตือรือร้น
หรือเป็นเจ้านายเหนือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากท่าน แต่เป็นแบบอย่างแก่ฝูงแกะ” (1 เปโตร 5:1-3)

การปฏิบัติตามแบบอย่างการรับใช้ของพระคริสต์จะป้องกันการใช้อำนาจในทางที่ผิดซึ่งเกิดขึ้นตามธรรมชาติในการปกครองของมนุษย์ (มัทธิว 20:24-28; ลูกา 22:24-26)
ผู้นำในการรับใช้พระเจ้าได้รับคำสั่งให้ทำงานเพื่อประโยชน์ของผู้ที่พวกเขารับใช้ในบรรยากาศแห่งความรัก
และความเคารพซึ่งกันและกัน

สมาชิกทุกคนมีบทบาทอย่างไรในการทำงานของร่างกายของพระคริสต์อย่างมีประสิทธิภาพ?

“แต่โดยพูดความจริงด้วยความรัก [เรา] อาจจำเป็นขึ้นในทุกสิ่งสู่พระองค์ผู้ทรงเป็นศีรษะ—
พระคริสต์—
จากพระองค์ซึ่งร่างกายทั้งหมดเชื่อมต่อและยึดถือเข้าด้วยกันโดยสิ่งที่ทุกข้อต่อประกอบขึ้นตามการทำงาน
ที่มีประสิทธิภาพโดย ทุกอวัยวะต่างแบ่งส่วนทำให้ร่างกายเจริญเติบโตขึ้นเพื่อจรรโลงตนด้วยความรัก”
(เอเฟซัส 4:15-16)

“แต่พระเจ้าทรงประกอบร่างกายโดยให้เกียรติส่วนที่ขาดมากขึ้น เพื่อไม่ให้มีการแตกแยกในร่างกาย
แต่ให้อวัยวะต่างๆ ดูแลกันเหมือนๆ กัน และถ้าอวัยวะหนึ่งทุกข์ อวัยวะทั้งหมดก็พลอยทุกข์ตามไปด้วย
หรือถ้าอวัยวะหนึ่งได้รับเกียรติ อวัยวะทั้งหมดก็ชื่นชมยินดีด้วย” (1 โครินธ์ 12:24-26)

พระเจ้าทรงเรียกและวางอวัยวะแต่ละส่วนไว้ในร่างกายเป็นรายบุคคลในที่ซึ่งเขาหรือเธอสามารถเติบโตและ
รับใช้ได้ดีที่สุดเพื่อประโยชน์ของร่างกายทั้งหมด

มีการเปรียบเทียบอะไรอีกบ้างที่แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงสนับสนุนและเลี้ยงดูสมาชิกผ่านศาสนจักร
อย่างไร?

“... เจริญขึ้นเหมือนบ่อน้ำเป็นอิสระ ซึ่งเป็นมารดาของพวกเราทุกคน” (กาลาเทีย 4:26)

“เราเป็นเถาองุ่นแท้ และพระบิดาของเราเป็นผู้ดูแลองุ่น แขนงใดในเราที่ไม่ออกผล พระองค์จะทรงลิดทิ้งเสีย และกิ่งทุกกิ่งที่ออกผล พระองค์ทรงลิดเพื่อให้ออกผลมากขึ้น . . . อยู่ในนั้นและฉันอยู่ในคุณ กิ่งก้านไม่สามารถเกิดผลเองได้ เว้นแต่มันจะเกาะอยู่ในเถาองุ่น พวกเจ้าก็เช่นกัน เว้นแต่พวกเจ้าจะยึดมั่นในเราฉันใด ฉันคือเถาองุ่น เธอคือกิ่งก้าน ผู้ที่เข้าสนิทอยู่ในเราและเราเข้าสนิทอยู่ในผู้นั้นย่อมเกิดผลมาก เพราะไม่มีเราเจ้าจะทำอะไรไม่ได้ ถ้าผู้ใดไม่เข้าสนิทอยู่ในเรา ผู้นั้นจะถูกทิ้งเหมือนกิ่งและเหี่ยวแห้งไป แล้วรวบรวมโยนเข้าไปเผาเสีย ถ้าเจ้าเข้าสนิทอยู่ในเรา และถ้อยคำของเราฝังแน่นอยู่ในเจ้า เจ้าจะขอสิ่งใด เจ้าก็จะได้สิ่งนั้นตามปรารถนา พระบิดาของเราทรงได้รับเกียรติดังนี้ คือว่าเจ้าเกิดผลมาก ท่านก็จะเป็สาวกของเรา” (ยอห์น 15:1-8)

พระผู้เป็นเจ้าทรงดูแลบุตรธิดาแต่ละคนผ่านศาสนจักรของพระองค์ เปาโลเรียกศาสนจักรว่าเป็น “มารดาของพวกเราทุกคน” ในฐานะแม่ที่ป้อนอาหาร ใส่เสื้อผ้า สอนและปลอบโยนลูกๆ ของเธอ ศาสนจักรจะต้องให้การดูแลทางวิญญาณที่สมาชิกแต่ละคนต้องการ (ดู “ศาสนจักรของพระเจ้าเป็นเหมือนมารดาผู้เปี่ยมด้วยความรัก”)

พระเยซูทรงเปรียบเทียบความสัมพันธ์นี้กับเถาองุ่นด้วย อวัยวะแต่ละส่วนที่ติดกับเถาองุ่นจะดึงการหล่อเลี้ยงและการสนับสนุนจากเถาองุ่น จึงสามารถออกผลที่ดีได้ แต่ถ้าสายสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นขาดสะบั้นลง กิ่งก้านก็จะเหี่ยวเฉา ไม่ว่าจะการเปรียบเทียบจะเป็นร่างกายหรือเถาองุ่น ข่าวสารก็เหมือนกัน สมาชิกของศาสนจักรต้องเชื่อมโยงกับพระเยซูคริสต์และเชื่อมโยงกันเพื่อเติบโตและก้าวหน้า ศาสนจักรเป็นหนึ่งในพรที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่ลูกๆ ของพระองค์!

สมาชิกต้องมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในงานและการทำงานของศาสนจักรหรือไม่?

“เพราะโดยพระวิญญูณองค์เดียว เราทุกคนได้รับบัพติศมาเข้าเป็นร่างเดียวกัน— ไม่ว่าจะเป็ชาวยิวหรือชาวกรีก ไม่ว่าจะเป็ทาสหรือเป็นอิสระ— และทุกคนได้ถูกทำให้ดื่มน้ำเข้าสู่พระวิญญูณองค์เดียว เพราะความจริงแล้วร่างกายไม่ใช่อวัยวะเดียวแต่มีหลายอวัยวะ ถ้าเท้าจะพูดว่า ‘เพราะฉันไม่ใช่มือ ฉันจึงไม่เป็นอวัยวะของร่างกาย’ เท้าจึงไม่ใช่อวัยวะของร่างกายหรือ? และถ้าหูจะพูดว่า ‘เพราะข้าพเจ้าไม่ใช่ตา . . . ฉันจึงไม่อาจบอกแก่มือว่า ‘ข้าพเจ้าไม่ต้องการท่าน’ ทั้งหวัจรดเท้าว่า ‘ข้าพเจ้าไม่ต้องการท่าน’” (1 โครินธ์ 12:13-16, 21)

เมื่อพระเจ้าประทานพระวิญญูณแก่เรา เราก็กลายเป็สมาชิกในพระกายของพระคริสต์ คริสตจักรของพระองค์ พระองค์ทรงคาดหวังให้เรารับใช้พระองค์ มีส่วนร่วมในแบบอย่างต่อโลกและงานเผยแผ่พระกิตติคุณ เนื่องจากเราเป็สมาชิกในพระกายฝ่ายวิญญูณของพระองค์ พระองค์ทรงคาดหวังให้เรารู้จัก รัก

และรับใช้กันและกันด้วย พระองค์บอกเราว่า “ด้วยสิ่งนี้ ทุกคนจะรู้ว่าท่านเป็นสาวกของเรา ถ้าท่านรักซึ่งกันและกัน” (ยอห์น 13:35)

คริสตจักรของพระเจ้าเป็นเหมือนมารดาผู้เปี่ยมด้วยความรัก

พระคัมภีร์บรรยายถึงคุณลักษณะที่ทำให้คริสตจักรของพระเจ้าแตกต่างจากที่อื่น
เอกลักษณ์ส่วนหนึ่งมาจากความรักที่ไม่มีเงื่อนไขของพระเจ้าที่สถิตอยู่ในอวัยวะ: “ด้วยสิ่งนี้
ทุกคนจะรู้ว่าเจ้าเป็นสาวกของเรา ถ้าเจ้ามีความรักต่อกัน” (ยอห์น 13:35)

ความรักของพระเจ้ก็เหมือนความรักของแม่ที่มีต่อลูก แต่ความรักของพระเจ้ลึกซึ้งกว่านั้นมาก
คริสตจักรที่แท้จริงของพระเจ้าประพาศิตัวเหมือนมารดาที่ห่วงใยบุตรธิดา

อิสราเอลในพันธสัญญาเดิมถือว่าชาวอิสราเอลเป็นแม่และพลเมืองของเธอเปรียบเสมือนลูกของเธอ
พระคัมภีร์ใช้คำว่ามารดาเพื่อแสดงถึงความรักของพระเจ้าที่มีต่อบุตรธิดาของพระองค์ (2 โครินธ์ 6:18)
“ผู้ที่มารดาของเขาเล้าโลมฉันใด ฉันจะเล้าโลมเธอฉันนั้น .” (อิสยาห์ 66:13)

เปาโลบรรยายถึงวิธีที่ท่านและผู้อาวุโสคนอื่นๆ รั้บใช้ศาสนจักรว่า
“แต่พวกเรามีความอ่อนโยนในหมู่พวกท่าน เหมือนกับมารดาเลี้ยงดูแลเอาใจใส่บุตรของตน” (1 เซสโลนิกา
2:7)

เปาโลแสดงสัญลักษณ์ของคริสตจักรของพระเจ้าว่าเป็นมารดา (กาลาเทีย 4:26) ในวิวรณ์ 19:7
คริสตจักรถูกมองว่าเป็นเจ้าสาวที่หมั้นหมายของพระคริสต์
เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าทรงจัดเตรียมสภาพแวดล้อมที่หล่อเลี้ยงลูกๆ ผ่านทางคริสตจักร
โดยผ่านคำแนะนำที่เปี่ยมด้วยความรักและเมตตา

คริสตจักรของพระเจ้ามีลักษณะการดูแลเอาใจใส่ของมารดาผู้เปี่ยมด้วยความรัก
แม่มีความปรารถนาโดยกำเนิดที่จะเลี้ยงดูและปกป้อง อย่างไรก็ตาม
ความสามารถในการเลี้ยงดูและการปกป้องเหล่านั้นถูกจำกัดด้วยข้อเท็จจริงที่ว่าเธอเป็นมนุษย์ซึ่งถูกสร้างมา
จากเนื้อหนัง อย่างไรก็ตาม
สมาชิกของคริสตจักรของพระเจ้ารู้และเข้าใจว่าพระเจ้าทรงเป็นแหล่งแห่งความรักฝ่ายวิญญาณของคริสตจักร
อัครทูตยอห์นเปรียบพระเจ้าด้วยความรัก: “เพราะพระเจ้าทรงเป็นความรัก” (1 ยอห์น 4:8)
เขานิยามความรักของพระเจ้าว่า “เพราะนี่คือความรักของพระเจ้า คือให้เรารักษาพระบัญญัติของพระองค์
และพระบัญญัติของพระองค์ไม่เป็นภาระ” (1 ยอห์น 5:3)

บัญญัติสิบประการที่บันทึกไว้ในอพยพ 20 และเฉลยธรรมบัญญัติ 5
สรุปว่าเราต้องรักพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ของเราอย่างไร
พระเยซูทรงกลั่นพระบัญญัติข้อใหญ่ออกเป็นสองข้อ: “จงรักพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านอย่างสุดใจ

สุดจิต และสุดความคิด' นี่เป็นพระบัญญัติข้อแรกและข้อใหญ่ ข้อที่สองก็เหมือนกัน คือ 'จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง'" (มัทธิว 22:37-39)

พระบัญญัติสำคัญสองข้อนี้แสดงถึงความรักของพระผู้เป็นเจ้า

พวกเขาออกกำลังกายในทางที่ออกและป้องกัน

สมาชิกของคริสตจักรของพระเจ้าพยายามที่จะปฏิบัติตามความรักของพระเจ้า

สมาชิกของศาสนจักรทำตามแบบอย่างของพระผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ (มัทธิว 5:38-48)

พวกเขาให้ความสำคัญกับสองสิ่งที่สำคัญที่สุด: ให้พระเจ้ามาเป็นอันดับแรกในชีวิตของพวกเขา

และรักเพื่อนบ้านเหมือนที่พวกเขาทำชีวิตของพวกเขาเอง (มัทธิว 22:36-40) แม้จะไม่สมบูรณ์แบบ

แต่สมาชิกของศาสนจักรของพระเจื่อก็ดำเนินชีวิตและสะท้อนถึงความรักของพระเจ้า

พวกเขาสอนความรักของพระผู้เป็นเจ้า—ความห่วงใยที่มีต่อผู้อื่น—รวมอยู่ในพระกิตติคุณของพระคริสต์

เราอดอยเวลาที่มนุษย์ทุกคนจะได้สัมผัสความรักของพระเจ้าด้วยวิธีนี้อย่างใจจดใจจ่อ

จนกว่าจะถึงวันนั้น วันที่อาณาจักรของพระเจ้ามาถึงโลก

เราสนับสนุนและยินดีต้อนรับคุณที่จะแบ่งปันความรักของพระเจ้ากับเราตามที่แสดงออกโดยและในคริสตจักรของพระองค์

เราจะทำเช่นนี้ได้ก็ต่อเมื่อเราเป็นผู้มีส่วนร่วมในงานและการรับใช้ของพระองค์เท่านั้น

พระคัมภีร์เตือนว่า: “และให้เราพิจารณากันและกันเพื่อปลุกใจให้มีความรักและงานดี

อย่าละทิ้งการมาชุมนุมกันเหมือนอย่างบางคน แต่จงตักเตือนกันให้มากยิ่งขึ้น เมื่อท่านเห็น

ใกล้เข้ามาแล้ว” (ฮีบรู 10:24-25)

พระคริสต์ทรงคาดหวังให้สมาชิกในพระกายของพระองค์ทำงานร่วมกันอย่างแข็งขัน

ร่วมมือกันเพื่อบรรลุพันธกิจที่ประทานแก่คริสตจักรของพระองค์

เจ้าสาวของพระคริสต์

พระคัมภีร์แสดงให้เห็นว่าคริสตจักรของพระเจ้าจะต้องเป็นเจ้าสาวของพระคริสต์

มาดูกันว่าหมายความว่าอย่างไรทั้งในปัจจุบันและอนาคต

เปาโลบรรยายถึงความรักที่พระคริสต์มีต่อศาสนจักรว่าอย่างไร?

“ท่านทั้งหลายจงรักภรรยาเหมือนที่พระคริสต์ทรงรักคริสตจักรและประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร” (เอเฟซัส 5:25)

พระเยซูทรงรักคริสตจักรในฐานะชายคนหนึ่ง ที่รอการแต่งงานกับหญิงในฝันของพระองค์

เขาเต็มใจสละชีวิตเพื่อช่วยเธอ

เจ้าสาวจะใส่ชุดอะไรไปงานแต่งงานเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาครองโลก?

“แล้วข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงฝูงชนเป็นอันมาก เหมือนเสียงน้ำมากหลาย และเสียงฟ้าร้องดังกึกก้องว่า ‘อัลเลลูยา! เพราะพระเจ้าผู้ทรงอำนาจครอบครอง! ให้เรายินดีและชื่นชมยินดีและถวายสง่าราศีแด่พระองค์ เพราะการสมรสของพระเมษโปดกมาถึงแล้ว และภรรยาของพระองค์ก็เตรียมตัวให้พร้อมแล้ว’ และอนุญาตให้เธอสวมผ้าป่านเนื้อละเอียดที่สะอาดและสดใสสำหรับผ้าป่านเนื้อละเอียด เป็นการกระทำที่ชอบธรรมของวิสุทธิชน” (วิวรณ์ 19:6-8)

คริสตจักรจะเตรียมตัวเองให้พร้อมทางวิญญาณสำหรับการแต่งงานครั้งนี้ เธอถูกมองว่าสวมชุดแต่งงานที่สวยงาม ซึ่งอันที่จริงแล้ว เป็นตัวแทนของการกระทำที่ชอบธรรมของเธอ ความชอบธรรมในสายพระเนตรของพระเจ้าคืออะไร? สดุดี 119:172 ให้คำจำกัดความแก่เราว่า “ลิ้นของข้าพระองค์จะกล่าวถึงพระวาทะของพระองค์ เพราะพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระองค์เป็นความชอบธรรม” การกระทำที่ชอบธรรมรวมถึงการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้าและพยายามทำตามแบบอย่างที่มีบุญธรรมแบบของพระเยซูอย่างต่อเนื่อง

คริสตจักรของพระเจ้ายินดีต้อนรับคุณ

หลังจากการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู พระองค์ทรงสั่งสอนและให้กำลังใจเหล่าสาวกตลอด 40 วัน (กิจการ 1:3) พระองค์บอกให้พวกเขาอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มเพื่อที่พวกเขาจะได้รับพลังอัศจรรย์ของพระเจ้า ในวันเพ็นเทคอสต์ เหล่าสาวกมาชุมนุมกันที่กรุงเยรูซาเล็ม เมื่อพระเจ้าประทานพระวิญญาณแก่พวกเขา ซึ่งรับรองโดยหมายสำคัญและการอัศจรรย์ (กิจการ 2:1-4)

อัครสาวกเปโตรพูดกับผู้ที่มาร่วมกันจากหลายชาติเพื่อจัดงานเลี้ยงนั้น (ข้อ 5-14) ในวันนั้น 3,000 คนเชื่อคำพูดที่ได้รับการดลใจของเปโตร กลับใจจากวิถีชีวิตในอดีตและรับบัพติศมา (ข้อ 41)

เมื่ออัครสาวกเปาโลไปเยี่ยมคนต่างชาติในเมืองต่างๆ เช่น โรม เอเฟซัส และโครีนธ์ มีคนหลายประเภทเข้ามาที่คริสตจักรของพระเจ้า อายุ เชื้อชาติ หรือเพศไม่ได้สร้างความแตกต่าง พวกเขาทั้งหมดกลายเป็น “เพื่อนร่วมพลเมืองกับชนกรีกชนและสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้า” (เอเฟซัส 2:19) นี่คือการเริ่มต้นสำคัญ: พระเจ้าทรงสร้างผู้คนจากทุกเชื้อชาติ ทุกวัย และจากทั้งสองเพศให้เป็นผู้เชื่อกลุ่มหนึ่ง เราสามัคคีธรรมเป็นครอบครัวของพระเจ้า

แต่มีรูปภาพแบบพระเจ้านี้เริ่มต้นอย่างไร?

การสามัคคีธรรมของเราเริ่มต้นที่พระเจ้าพระบิดาและพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ (1 ยอห์น 1:3) พระเจ้าเป็นผู้เรียกเรา และเป็นพระคริสต์ที่ทำงานร่วมกับเราและจะชুবชีวิตเรา (ยอห์น 6:44) สาวกของพระคริสต์เข้ามาสามัคคีธรรมซึ่งกันและกันหลังจากที่พวกเขาตอบรับการสามัคคีธรรมของพระเจ้าจากเบื้องบน สาวกของพระคริสต์เริ่มต้นสามัคคีธรรมกับพระเจ้าผ่านการเรียกของพระเจ้า (ข้อ 44) จากนั้นนำโดยพระวิญญาณของพระเจ้าและผู้รับใช้ที่เป็นมนุษย์ของพระองค์ พวกเขาเริ่มพบปะและสามัคคีธรรมซึ่งกันและกัน (1 โครินธ์ 2:9-10; ฮีบรู 10:24-25)

มิตรภาพอันยอดเยี่ยมของคริสเตียนที่มีต่อกันจะเพิ่มขึ้นตามสัดส่วนโดยตรงกับความเคารพและความยำเกรงพระเจ้าของเรา “แล้วคนทั้งหลายที่ยำเกรงพระยาห์เวห์ก็พุดคุยกัน พระเยโฮวาห์ทรงสดับฟัง จึงมีการเขียนหนังสือไว้เฉพาะพระพักตร์พระองค์สำหรับบรรดาผู้ยำเกรงพระยาห์เวห์และใคร่ครวญพระนามของพระองค์ พระยาห์เวห์จอมทัพรัสว่า ‘สิ่งเหล่านี้จะเป็นของเรา’ ในวันที่เราทำให้พวกเขาเป็นเพชรพลอย [ตามตัวอักษร “สมบัติพิเศษ”] และเราจะไว้ชีวิตพวกเขาเหมือนชายผู้หนึ่งไว้ชีวิตบุตรชายของตนที่ปรนนิบัติเขา” (มาลาคีย์ 3:16-17)

สาวกของพระคริสต์มองไปที่พระเจ้าก่อน จากนั้นจึงมองไปที่คนอื่นๆ ที่มองพระเจ้าก่อนเช่นกัน พระเจ้าทรงเรียกเราให้ร่วมสามัคคีธรรมกับพระองค์ “พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ โดยพระองค์ได้ทรงเรียกเราให้ร่วมสามัคคีธรรมกับพระบุตรของพระองค์ คือพระเยซูคริสต์ต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเรา” (1 โครินธ์ 1:9) พระองค์ทรงเชื่อเชิญให้เรามีส่วนร่วมในสามัคคีธรรมนั้นผ่านการเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระองค์ ในที่สุดทุกคนจะได้รับสามัคคีธรรมที่หนุนใจและหนุนใจเช่นเดียวกันเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมายังโลก

การสามัคคีธรรมของพระเจ้าสงวนไว้สำหรับผู้ที่พยายามเชื่อฟังพระเจ้าและมีศรัทธาในพระองค์และคำสัญญาของพระองค์ พระเจ้าและสมาชิกในศาสนจักรของพระองค์ต้องการให้คุณมีส่วนร่วมในมิตรภาพอันเปี่ยมด้วยความรักของพระองค์

พวกเราที่เป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรของพระเจ้ายกเหมือนคุณมาก เราปรารถนาและอธิษฐานขออาณาจักรของพระเจ้ามายังโลก (มัทธิว 6:10) แต่ขณะที่เรารอให้สิ่งนั้นเกิดขึ้น เราก็ตำฮะของพระบิดา (ลูกา 2:49; มัทธิว 24:14; 28:19-20) เราวมเป็นหนึ่งเดียวกันในพันธกิจอันยิ่งใหญ่ โดยพยายามทำให้พระองค์พอพระทัยด้วยการรับใช้พระองค์และมนุษยชาติ

United Church of God

สวดอ้อนวอนอย่างกระตือรือร้นเพื่อให้คนใหม่เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของมิตรภาพอันศักดิ์สิทธิ์ที่มีอยู่ระหว่างพระเจ้าและศาสนจักรของพระองค์

ผู้ที่ตอบรับคำเชิญของพระเจ้าจะได้รับมิตรภาพที่เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันผ่านทางพระวิญญาณของพระ

เจ้า “เหตุฉะนั้นถ้ามีการปลอบใจ [กำลังใจ] ในพระคริสต์ ถ้ามีการปลอบโยนด้วยความรัก
ถ้ามีการสามัคคีธรรมของพระวิญญาณ ถ้ามีความเสนาหาและความเมตตา ขอให้ข้าพเจ้ามีใจยินดี
มีใจเดียวกัน มีความรักเดียวกัน เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน” (ฟิลิปปี 2:1-2)

United Church of God

ขอต้อนรับทุกท่านที่ถวายเกียรติแด่พระเจ้าและหลักการดำเนินชีวิตของพระองค์

พระคริสต์ทรงเตรียมคริสตจักรอย่างไรให้พร้อมสำหรับงานแต่งงานที่ยิ่งใหญ่?

“ผู้เป็นสามี จงรักภรรยาของตนเหมือนที่พระคริสต์ทรงรักคริสตจักรและประทานพระองค์เองเพื่อเธอ
เพื่อพระองค์จะชำระเธอให้บริสุทธิ์ด้วยการชำระล้างด้วยน้ำด้วยพระวจนะ
เพื่อพระองค์จะทรงมอบคริสตจักรอันรุ่งโรจน์แก่เธอเองโดยไม่มีจุดด่างพร้อย หรือริ้วรอยหรือสิ่งใดๆ ก็ตาม
แต่เพื่อให้นางบริสุทธิ์ปราศจากตำหนิ” (เอเฟซัส 5:25-27)

“จุด”

ที่เปาโลกล่าวถึงในที่นี้คือความบาปที่ทำให้ชุดที่สะอาดสวยงามของว่าที่เจ้าสาวของพระคริสต์ต้องมัวหมอง
บาป—การละเมิดกฎของพระเจ้าจะต้องถูกล้างออกไปด้วยการเสียดสีของพระคริสต์
และยับยั้งโดยการใช้อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ของคริสเตียนเพื่อเปลี่ยนแปลงและเติบโตฝ่ายวิญญาณ
คริสตจักรของพระเจ้าสอนและพยายามดำเนินชีวิตตามกฎของพระเจ้า
มันเตรียมพร้อมอย่างกระตือรือร้นที่จะเป็นเจ้าสาวที่ไร้มลทินของพระคริสต์

การยอมรับคริสตจักร

พระเยซูตรัสว่าคริสตจักรของพระองค์จะไม่ตาย (มัทธิว 16:18) แต่ทุกวันนี้
มีคริสตจักรจำนวนมากที่นับถือศาสนาคริสต์ในขณะที่สอนหลักคำสอนที่แตกต่างกันไปอย่างกว้างขวาง
เราจะรู้จักคริสตจักรได้อย่างไร จุดเด่นของคริสตจักรของพระเจ้าคืออะไร? มันสอนอะไร? มันทำอะไร?

พระเจ้าทรงเรียกผู้คนจากโลก (ยอห์น 6:44; วิวรณ์ 18:4)

ให้เข้ามาทำงานในศาสนจักรของพระองค์เช่นเดียวกับเมื่อเริ่มต้นคริสตจักร

เช่นเดียวกับที่เปโตรเรียกร้องให้ผู้ฟังกลับใจและรับบัพติศมา

พระเจ้าเหล่านั้นที่เรียกในวันนี้ก็ตระหนักถึงความร้ายแรงของบาปของพวกเขาและมอบตัวต่อพระเจ้าและชีวิตแห่งการเปลี่ยนแปลง

ผู้ที่ยอมรับการเรียกของพระเจ้าให้เข้ามาในคริสตจักรของพระองค์ตอบสนองต่อการเรียกนั้นอย่างไร?

“แล้วเปโตรกล่าวกับพวกเขาว่า
‘จงกลับใจใหม่และให้ทุกคนรับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูคริสต์เพื่อการยกบาป
และท่านจะได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์’” (กิจการ 2:38)

“เพราะโดยพระวิญญาณองค์เดียว เราทุกคนได้รับบัพติศมาเข้าเป็นร่างเดียวกัน—
ไม่ว่าจะเป็นชาวยิวหรือชาวกรีก ไม่ว่าจะเป็นทาสหรือเป็นอิสระ—
และทุกคนได้ถูกทำให้ดื่มเข้าสู่พระวิญญาณองค์เดียว” (1 โครินธ์ 12:13)

บัพติศมาด้วยน้ำตามที่กล่าวไว้ในบทที่ 8
เป็นสัญญาณของความเชื่อของคริสเตียนที่กลับใจในการเสียสละของพระคริสต์เพื่อปกปิดบาป
มันแสดงถึงความตายของคนชราและการเริ่มต้นชีวิตใหม่ที่มุ่งมั่นที่จะทำในสิ่งที่พระเจ้าบอกให้ทำ
การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจะค่อยๆ เกิดขึ้นผ่านฤทธิ์เดชของพระวิญญาณ
ซึ่งพระเจ้าประทานแก่คริสเตียนเมื่อรับบัพติศมา

เราจะระบุและหลีกเลี่ยงผู้สอนเท็จได้อย่างไร?

“จงระวังผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จซึ่งมาหาท่านในชุดแกะ แต่ภายในพวกเขาเป็นหมาป่าที่หิวโหย
คุณารู้จักพวกเขาได้ด้วยผลของมัน ผู้ชายเก็บผลลงจากพุ่มไม้หนามหรือเก็บผลมะเดื่อจากฝักมีหนาม?
ถึงกระนั้นก็ดี ต้นไม้ดีทุกต้นย่อมให้ผลดี ต้นไม้เลวย่อมให้ผลเลว ต้นไม้ดีย่อมให้ผลเลวไม่ได้
ต้นไม้เลวย่อมให้ผลดีไม่ได้ ต้นไม้ทุกต้นที่ไม่ให้ผลดีจะถูกโค่นและโยนเข้าไปในไฟ
เหตุฉะนั้นเจ้าจะรู้จักเขาได้โดยผลของมัน ไม่ใช่ทุกคนที่เรียกเราว่า ‘พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า’
จะได้เข้าในอาณาจักรแห่งสวรรค์ แต่ผู้ที่ปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระบิดาของเราในสวรรค์
ในวันนั้นหลายคนจะพูดกับฉันว่า ‘พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า’
เรามีได้เผยพระวจนะในพระนามของพระองค์ ขับผีออกในพระนามของพระองค์
และกระทำการอัศจรรย์มากมายในพระนามของพระองค์หรือ’ แล้วข้าพระองค์จะประกาศแก่พวกเขาว่า
คุณ; เจ้าผู้ประพฤติผิดก็ออกไปเสียจากเรา” (มัทธิว 7:15-23)

พระคริสต์ทรงเตือนเราให้ระวังผู้ที่ปลอมตัวเป็นครูที่แท้จริง ซึ่งภายนอกอาจพูดและทำสิ่งที่ถูกต้อง
แต่การกระทำและความสำเร็จที่แท้จริงนั้นไม่ใช่ในทางของพระเจ้า
ในท้ายที่สุดแล้วคำสอนและหลักคำสอนของพวกเขา ก็เท่ากับเป็นการฝึกฝน “การนอกกฎหมาย”—
การปฏิเสธการเชื่อฟังกฎของพระผู้เป็นเจ้า
พระคริสต์ตรัสว่าพระองค์จะปฏิเสธผู้ที่ปฏิเสธและไม่เชื่อฟังกฎหมายของพระองค์

ผลอะไรจะเกิดขึ้นในชีวิตของคริสเตียนแท้?

“แต่ผลของพระวิญญาณคือความรัก ความยินดี สันติสุข ความอดกลั้น ความเมตตา ความดี ความสัตย์ซื่อ ความสุภาพอ่อนโยน การควบคุมตนเอง ไม่มีกฎหมายห้ามไว้เช่นนั้น” (กาลาเทีย 5:22-23)

พระวิญญาณของพระเจ้าทำให้คริสเตียนใหม่สามารถเริ่มสร้างคุณลักษณะที่ไม่เห็นแก่ตัวของพระเจ้าได้ เช่นเดียวกับผลไม้บนเถาองุ่น อุปนิสัยของพระเจ้าไม่ได้ปรากฏขึ้นทันทีเมื่อรับบัพติศมา แต่ต้องได้รับการบำรุงเลี้ยงและเติบโตตามกาลเวลา

จุดประสงค์หลักของศาสนจักรคือเพื่อช่วยเราในการพัฒนาผลฝ่ายวิญญาณนี้

อะไรคือจุดเด่นของคริสเตียนแท้?

“เราให้บัญญัติใหม่แก่เจ้า คือให้รักซึ่งกันและกัน เราเคยรักท่านอย่างไร ท่านทั้งหลายก็รักซึ่งกันและกันด้วย ด้วยสิ่งนี้ ทุกคนจะรู้ว่าท่านเป็นสาวกของเรา ถ้าท่านรักซึ่งกันและกัน” (ยอห์น 13:34-35)

คริสตจักรของพระเจ้าจะเติบโตในความรักของพระเจ้าที่ไม่เห็นแก่ตัวเช่นเดียวกับที่พระคริสต์ทรงสำแดง ความห่วงใยที่มีต่อกันนี้อยู่เหนือความรักของพี่น้องตามธรรมชาติหรือแม้แต่ความรักของแม่ ซึ่งมักกล่าวกันว่าเป็นความรักรูปแบบสูงสุดของมนุษย์ ความรักของพระเจ้านั้นไม่เห็นแก่ตัวและเปิดเผยโดยสิ้นเชิง ดังที่เปาโลอธิบายไว้ใน 1 โครินธ์ 13 และแสดงโดยพระคริสต์เมื่อพระองค์สละพระชนม์ชีพเพื่อเรา

สมาชิกของศาสนจักรจะสมบูรณ์แบบหรือไม่?

“ถ้าเราบอกว่าเราไม่มีบาป แสดงว่าเราหลอกตัวเอง และความจริงไม่ได้อยู่ในเรา ถ้าเราสารภาพบาป พระองค์จะทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรมที่จะยกโทษบาปของเรา และจะชำระเราให้พ้นจากความอธรรมทั้งหมด” (1 ยอห์น 1:8-9)

“เพราะพวกเขามีความอิจฉาริษยา การวิวาท และความแตกแยก พวกเขาประพฤติดัวเยี่ยงมนุษย์มิใช่หรือ?” (1 โครินธ์ 3:3)

คริสตจักรของพระเจ้าประกอบด้วยมนุษย์ที่ยังมีความอ่อนแอ แต่ละคนมีหนทางอีกยาวไกลในการไปสู่ความสมบูรณ์แบบที่มีไว้ในพระคริสต์ ถ้อยคำแก้ไขของเปาโลในจดหมายถึงชาวโครินธ์แสดงให้เห็นว่าบางคนในคริสตจักรของพระเจ้ายังคงมีความอ่อนแอที่สำคัญของมนุษย์ที่ต้องเอาชนะ เราสามารถรู้สึกขอบคุณที่พระเจ้าทอดพระเนตรจิตใจ (1 ซามูเอล 16:7) คริสเตียนแท้ยังคงกลับใจและเปลี่ยนแปลงเมื่อพวกเขาตระหนักถึงข้อบกพร่องของตน พวกเขายังคงให้อภัยและสนับสนุนพี่น้องของพวกเขาในขณะที่พวกเขาต่อสู้เพื่อความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณในพระคริสต์ (กาลาเทีย 6:1-2)

อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่สามารถจงใจและจงใจทำบาปเป็นวิถีชีวิตต่อไปได้ “ในข้อนี้ บุตรของพระเจ้าและบุตรของมารปรากฏชัด คือผู้ใดไม่ประพฤติชอบธรรม ผู้นั้นก็มิได้มาจากพระเจ้า และผู้ที่ไม่รักพี่น้องของตนก็หาเป็นเช่นนั้นไม่” (1 ยอห์น 3:10)

พระคัมภีร์นิยามความรักของพระเจ้าอย่างไร?

“เพราะนี่คือความรักของพระเจ้า คือให้เรารักษาพระบัญญัติของพระองค์ และพระบัญญัติของพระองค์ไม่เป็นภาระ” (1 ยอห์น 5:3)

“มีนักกฎหมายคนหนึ่งทูลถามพระองค์และทดสอบพระองค์ว่า 'พระอาจารย์ พระบัญญัติข้อใดสำคัญที่สุด' พระเยซูตรัสตอบเขาว่า 'จงรักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดกำลังของท่าน ด้วยสุดจิตสุดใจและสุดกำลังความคิดของท่าน' นี่เป็นบัญญัติข้อแรกและข้อใหญ่ และข้อที่สองก็เหมือนกัน 'จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง' พระบัญญัติทั้งสองนี้แขวนพระบัญญัติและผู้เผยพระวจนะทั้งสิ้น” (มัทธิว 22:35-40)

กฎของพระเจ้ากำหนดความรักของพระเจ้า ที่พระเยซูทรงสรุปความหมายของพระบัญญัติสิบประการ (อพยพ 20) ในพระบัญญัติสำคัญสองข้อ

บัญญัติที่ประการแรกแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงคาดหวังให้เราแสดงความรักต่อพระองค์อย่างไร หกตอนสุดท้ายแสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงคาดหวังให้เราแสดงความรักต่อเพื่อนมนุษย์อย่างไร หลักการพื้นฐานทางจิตวิญญาณเหล่านี้ขยายไปที่พระคัมภีร์ ตัวอย่างเช่น พระเยซูขยายความหมายของพระบัญญัติที่ห้ามการฆาตกรรมและการล่วงประเวณีในคำเทศนาบนภูเขา (มัทธิว 5:21-32) แสดงให้เห็นว่าความคิดของความเกลียดชังและตัณหาละเมิดเจตนาของพวกเขา

คริสตจักรจะรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของตลอดไปหรือไม่?

“... ภูเขาโครัสผู้หญิงคนนั้นมาก และมันออกไปทำสงครามกับลูกหลานที่เหลือของเธอ ซึ่งรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าและมีคำพยานของพระเยซูคริสต์” (วิวรณ์ 12:17)

ผู้หญิงในวิวรณ์บทที่ 12 เป็นตัวแทนของคนของพระเจ้าก่อนที่พระคริสต์จะเสด็จกลับมา เวลานั้นภูเขาโครัส (ซาตาน ข้อ 9) ข่มเหงศาสนจักร ซึ่งยังคงรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของอย่างซื่อสัตย์

คริสตจักรในปัจจุบันจะเชื่อและปฏิบัติแบบเดียวกับที่พระคริสต์และคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่ยุคแรก ทำหรือไม่?

“ตอนนี้เรารู้แล้วว่าเรารู้จักพระองค์ ถ้าเรารักษาพระบัญญัติของพระองค์ ผู้ที่กล่าวว่า 'ข้าพเจ้ารู้จักพระองค์' และไม่รักษาพระบัญญัติเป็นผู้พูดมฺสา และความจริงไม่ได้อยู่ในผู้นั้น แต่ผู้ใดที่รักษาพระวจนะของพระองค์ ความรักของพระเจื่อก็สมบูรณ์อยู่ในผู้นั้นอย่างแท้จริง ด้วยเหตุนี้

เราจึงรู้ว่าเราอยู่ในพระองค์ ผู้ที่กล่าวว่าตนอยู่ในพระองค์ก็ควรดำเนินชีวิตเหมือนที่พระองค์ทรงดำเนิน” (1 ยอห์น 2:3-6)

งานของคริสตจักรได้รับการสนับสนุนอย่างไร?

พระเยซูคริสต์ทรงมอบหมายงานให้ศาสนจักรของพระองค์ประกาศข่าวประเสริฐแก่โลก สร้างสาวก และดูแลการเรียกที่พระเจ้าทรงเรียก (มัทธิว 24:14; 28:19-20) นี่เป็นงานที่ยิ่งใหญ่ ถึงกระนั้น ในช่วงเวลาใดก็ตาม พระเจ้าทรงเรียกผู้คนเพียง “ฝูงเล็กๆ”
เข้ามาในศาสนจักรเพื่อทำงานอันยิ่งใหญ่ให้สำเร็จ (ลูกา 12:32)

พระเยซูทรงสอนเหล่าสาวกของพระองค์ว่า “ท่านได้รับมาเปล่า ๆ จงให้เปล่า ๆ” (มัทธิว 10:8)
วิถีชีวิตทั้งหมดของพระเจ้าคือการให้และรับใช้
ดังนั้นจึงไม่แปลกใจเลยที่พระเยซูบอกให้สาวกแบ่งปันพระกิตติคุณโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย ทุกวันนี้
ความจริงของพระเจ้ายังคงแจ่มชัดแก่ผู้ที่ร้องขอ
มาดูตัวอย่างในพระคัมภีร์สำหรับการจัดหาเงินเพื่องานประกาศและเผยแพร่ข่าวดี

คัมภีร์ไบเบิลแนะนำระบบการสนับสนุนทางการเงินของพระเจ้าผ่านแบบอย่างของอับราฮัมผู้เฒ่าผู้แก่
แต่ก่อนที่เราจะตรวจสอบตัวอย่างของอับราฮัม

เราต้องพิจารณาความสำคัญของบทบาทของพระเจ้าในฐานะผู้สร้างสวรรค์และโลก
พระองค์ทรงสร้างทุกสิ่ง

รวมถึงทรัพยากรทางกายภาพทั้งหมดที่พระองค์ทรงอนุญาตให้เราใช้ในช่วงชีวิตของเรา

พระองค์บอกเราว่าทุกสิ่งยังคงเป็นของพระองค์ (สดุดี 24:1; ฮักกัย 2:8)

ดังนั้นพระองค์จึงสงวนสิทธิ์ที่จะบอกเราถึงวิธีการใช้สิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง

พระเจ้าทรงเปิดเผยวิถีชีวิตของพระองค์แก่อับราฮัม เขากล่าวถึงเขาว่า “อับราฮัมเชื่อฟังเสียงของเรา
และรักษาคำสั่งของเรา บัญญัติของเรา กฎเกณฑ์ของเรา และกฎหมายของเรา” (ปฐมกาล 26:5)

อับราฮัมรู้เช่นกันว่าพรทางร่างกายทั้งหมดเป็นของประทานจากพระเจ้า ในฐานะ

“บิดาของคนทั้งปวงที่เชื่อ” (โรม 4:11) อับราฮัมวางตัวอย่างส่วนสิบให้เรา

โดยมอบหนึ่งในสิบของพรที่เขาได้รับจากพระเจ้าแก่ปุโรหิตของพระเจ้า (ปฐมกาล 14:17-20; ฮีบรู 7:1) -
4)—เป็นส่วนหนึ่งของการเป็นหุ้นส่วนกับพระเจ้า

อับราฮัมส่งต่อการปฏิบัตินี้ไปยังลูกหลานของเขา ยาโคบหลานชายของเขาปฏิญาณว่า

“หากพระเจ้าทรงสถิตกับข้าพเจ้าและดูแลข้าพเจ้าในทางที่ข้าพเจ้ากำลังจะไปนี้

และประทานอาหารให้ข้าพเจ้ารับประทานและให้เสื้อผ้าสวมใส่ เพื่อข้าพเจ้าจะได้กลับบ้านบิดาอย่างสันติ

เมื่อนั้น พระเจ้าจะทรงเป็นพระเจ้าของข้าพเจ้า . . และจากทุกสิ่งที่ท่านให้แก่ข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าจะให้หนึ่งในสิบแก่ท่านเป็นแน่” (ปฐมกาล 28:20-22 เน้นย่ำตลอด)

เมื่อลูกหลานของอับราฮัมบางคนกลายเป็นชนชาติของอิสราเอลโบราณ
หลังจากการปลดปล่อยพวกเขาจากการเป็นทาสในอียิปต์
พระเจ้าได้ประทานส่วนสิบให้กับเผ่าเลวีเพื่อเป็นค่าตอบแทนที่ชาวเลวีมอบให้พระองค์ “ดูเถิด
เราได้ให้สิบชักหนึ่งแก่ลูกหลานของเลวีในอิสราเอลเป็นมรดกเป็นการตอบแทนงานที่พวกเขาทำ
คืองานของพลับพลาแห่งชุมนุม . . ส่วนสิบชักหนึ่งของคนอิสราเอลซึ่งถวายเป็นมรดกแก่พระเยโฮวาห์นั้น
เราได้ให้แก่คนเลวีเป็นมรดก เหตุฉะนั้นเราจึงกล่าวแก่พวกเขาว่า ‘ในบรรดาชนชาติอิสราเอล
เขาจะไม่ได้รับมรดก’” (กัณดารวิถี 18:21, 24)

การสนับสนุนนี้ทำให้ชาวอิสราเอลสามารถนมัสการพระเจ้าและได้รับการสอนตามพระประสงค์ของพระ
องค์ หนังสือฮีบรูอธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงในการบริหารเนื่องจากคริสตจักรพันธสัญญาใหม่—
วิหารทางจิตวิญญาณของพระเจ้า (1 โครินธ์ 3:16; เอเฟซัส 2:19-22)—

แทนที่วิหารทางกายภาพที่มีความสำคัญ
ความรับผิดชอบในการสอนความจริงของพระเจ้าตกอยู่กับคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่ ในศตวรรษแรก
ผู้ติดตามข่าวประเสริฐได้ให้ความช่วยเหลือทางการเงินและอื่นๆ แก่พระเยซู แก่สาวกของพระองค์ และ

ต่อมา แก่คนงานคนอื่นๆ ในศาสนจักร
เพื่อสนับสนุนพวกเขาในการทำงานที่พระคริสต์ทรงมอบหมายให้ศาสนจักรของพระองค์ทำ
ตัวอย่างของการให้และหลักการที่เกี่ยวข้องมีอยู่ในข้อความในพันธสัญญาใหม่ เช่น ลูกา 8:3; 10:7-8; 2
โครินธ์ 11:7-9; และฟิลิปปี 4:14-18

พระเยซูทรงสนับสนุนการถวายส่วนสิบตามพระคัมภีร์หรือไม่? เขาทำจริง!
สังเกตความคิดเห็นของพระองค์ที่มีต่อพวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี: “วิบัติแก่เจ้า
พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี คนหน้าซื่อใจคด! เพราะท่านจ่ายสิบลดจากสระแห่ โป๊ยก็ก และยี่ห่วย
และละเลยเรื่องที่หนักกว่าของกฎหมาย นั่นคือความยุติธรรม ความเมตตา และศรัทธา
เจ้าควรจะทำสิ่งเหล่านี้โดยไม่ละทิ้งสิ่งอื่นๆ” (มัทธิว 23:23)

พวกฟาริสีระมัดระวังที่จะถวายสิบลดอย่างถูกต้อง แม้แต่เครื่องเทศที่เล็กน้อยที่สุด
แต่พวกเขามักจะละเลยหลักการอื่นๆ ที่ “หนักกว่า” ของกฎหมาย
พระเยซูตรัสว่าพวกเขาควรทำทั้งสองอย่าง ไม่ควรละเลยส่วนสิบหรือเรื่องที่หนักกว่าเช่น “ความยุติธรรม
ความเมตตา และศรัทธา”

พระเยซูและอัครสาวกของพระองค์สอนว่าเจตคติในการให้ควรเป็นส่วนสำคัญของวิถีชีวิตคริสเตียน “ให้แล้วจะได้รับ ดวงปริมาณมาก บีบแน่น เขย่าจนล้น จะใส่อกท่าน เพราะด้วยขนาดเดียวกับที่ท่านใช้ ก็จะดวงคืนให้ท่าน” (ลูคา 6:38)

การเพิกเฉยต่อส่วนสิบเปรียบได้กับการปล้นที่ปล้นพระเจ้า (มาลาคีย์ 3:8-12)
เราวางใจได้ว่าพระองค์สัญญาว่าจะตอบสนองความต้องการของผู้ที่แสวงหาอาณาจักรของพระองค์อย่างจริงจังและเต็มใจและกระตือรือร้นร่วมกับพระองค์ในงานประกาศข่าวประเสริฐ (มัทธิว 6:31-34; 2 โครินธ์ 9:8)

พระคริสต์ทรงมอบหมายศาสนจักรของพระองค์ให้สานต่องานที่พระองค์ทรงเริ่มไว้ ส่วนสิบของพระเจ้าสนับสนุนความพยายามนั้น ในฐานะคริสเตียน เราถูกเรียกให้เป็นผู้ร่วมงานกับพระคริสต์

“เพราะว่าเราเป็นเพื่อนร่วมงานของพระเจ้า คุณเป็นทุ่งของพระเจ้า คุณเป็นอาคารของพระเจ้า” (1 โครินธ์ 3:9) “ที่รัก

คุณทำทุกสิ่งอย่างซื่อสัตย์เพื่อพี่น้องและคนแปลกหน้าที่เป็นพยานถึงความรักของคุณต่อหน้าคริสตจักร ถ้าท่านส่งพวกเขาออกเดินทางในลักษณะที่คู่ควรกับพระเจ้า คุณจะทำได้ดี เพราะพวกเขาออกไปเพื่อพระนามของพระองค์โดยไม่ได้รับอะไรจากคนต่างชาติเลย ดังนั้นเราจึงควรได้รับเช่นกัน เพื่อเราจะได้เป็นผู้ร่วมงานเพื่อความจริง” (3 ยอห์น 1:5-8)

ช่างเป็นของประทานและความรับผิดชอบที่ยอดเยี่ยมจริงๆ ที่ได้เป็นเพื่อนร่วมงานผู้ร่วมงานกับพระเจ้าในการประกาศข่าวประเสริฐไปทั่วโลก!
(เพื่อให้เข้าใจคำแนะนำในพระคัมภีร์เกี่ยวกับส่วนสิบได้ดีขึ้น ขอตำเนาพระคัมภีร์ไบเบิลสอนอะไรเกี่ยวกับส่วนสิบฟรี)

“ท่านที่รัก ในขณะที่ข้าพเจ้าเขียนถึงท่านอย่างขะมักเขม้นเกี่ยวกับความรอดร่วมกันของเรา ข้าพเจ้าพบว่าจำเป็นต้องเขียนถึงท่านเพื่อเตือนใจให้ท่านต่อสู้อย่างเอาจริงเอาจังเพื่อความเชื่อซึ่งครั้งหนึ่งเคยมอบให้วิสุทธิชนทุกคน” (ยูดา 3)

ศาสนจักรยังคงเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้าและดำเนินชีวิตเหมือนที่พระเยซูทรงดำเนิน มันต่อสู้อย่างจริงจังที่จะปฏิบัติตามความเชื่อที่วางไว้ตลอดทั้งพระคัมภีร์และปฏิบัติโดยคริสตจักรในยุคอัครทูต

ซึ่งรวมถึงการนมัสการพระเจ้าในวันที่มีคำสั่งในพระคัมภีร์และปฏิบัติตามโดยพระเยซูและเหล่าอัครสาวก พระคัมภีร์ระบุชัดเจนว่าพระเยซู เปาโล และคริสตจักรรวมตัวกันเป็นประจำในวันสะบาโต โดยปฏิบัติตามบัญญัติข้อที่สี่ (อพยพ 20:8-11; มาระโก 6:2; ลูคา 4:16, 31-32; 13:10; กิจการ 13 :14-44;

17:1-3; 18:4).

ดังนั้นในวันนี้สมาชิกของคริสตจักรของพระเจ้าจึงมาประชุมกันในวันสะบาโตเพื่อนັสมาการพระองค์ เรียนรู้วิถีของพระองค์มากขึ้นและสามัคคีธรรมซึ่งกันและกัน—

ด้วยความเร่งรีบยิ่งขึ้นเมื่อการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ใกล้เข้ามา (ฮีบรู 10:24-25)

สมาชิกยังถือเทศกาลตามบัญชาอื่นๆ ของพระเจ้า เช่นเดียวกับที่พระคริสต์และศาสนจักรทำ (ดู

“คริสตจักรยุคแรกเชื่อและปฏิบัติอย่างไร” หน้า 8) ดังที่เราจะเห็นในบทเรียนต่อไป

เทศกาลในพระคัมภีร์ช่วยเตือนสมาชิกของศาสนจักรเกี่ยวกับแผนการอันยอดเยี่ยมของพระเจ้าในแต่ละปี

คริสตจักรใช้พระคัมภีร์เป็นแนวทางและไม่พยายามที่จะเพิ่มคำสอนและการปฏิบัติที่ไม่ใช่พระคัมภีร์

คริสตจักรของพระเจ้าเรียกว่าอะไรในพระคัมภีร์?

“เหตุฉะนั้นจงระวังตัวและฝูงแกะทั้งหมด ซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงตั้งให้ท่านเป็นผู้ดูแล ให้ดูแลคริสตจักรของพระเจ้าซึ่งพระองค์ทรงซื้อด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง” (กิจการ 20:28)

คำว่าคริสตจักรของพระเจ้าปรากฏแปดครั้งในพระคัมภีร์ (กิจการ 20:28; 1 โครินธ์ 1:2; 10:32; 11:22; 15:9; 2 โครินธ์ 1:1; กาลาเทีย 1:13; 1 ทิโมธี 3: 5). “คริสตจักรของพระเจ้า” ปรากฏขึ้นอีกสามครั้ง (1 โครินธ์ 11:16; 1 เธสะโลนิกา 2:14; 2 เธสะโลนิกา 1:4) และ “คริสตจักรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่” เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว (1 ทิโมธี 3:15)

คริสตจักรของพระเจ้าจะทำงานอะไร?

“เหตุฉะนั้นจงออกไปสั่งสอนคนทุกชาติให้เป็นสาวก ให้บังเกิดมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ สอนพวกเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งเจ้าไว้ และดูแลิต เราอยู่กับท่านทั้งหลายตลอดไปจนสิ้นยุค” (มัทธิว 28:19-20)

“และข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักรนี้จะประกาศไปทั่วโลกเพื่อเป็นพยานแก่บรรดาประชาชาติ แล้ววาระสุดท้ายจะมาถึง” (มัทธิว 24:14)

คริสตจักรของพระเจ้ายังคงทำงานเดียวกันกับที่พระคริสต์ทรงมอบหมายให้สาวกของพระองค์ทำ— เป็นส่วนหนึ่งของงานเดียวกับที่พระคริสต์เองทำ (มาระโก 1:1-2, 14)

คริสตจักรคือการเผยแผ่ข่าวดีเรื่องราวอาณาจักรที่กำลังจะมาของพระคริสต์ไปทั่วโลก ข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักรของพระเจ้าแสดงให้เห็นความหวังที่อยู่เหนือข่าวร้ายที่มนุษยชาติกำลังนำเสนอ แม้ว่าตอนนี้ดูเหมือนจะมีน้อยคนที่จะฟัง

แต่คำเตือนด้วยความรักของพระเจื่อก็ส่งผลกระทบต่อทุกคนในบางจุด

พระเจ้าต้องการให้ทุกคนรู้ความจริงและได้รับความรอดในเวลาที่เหมาะสม (1 ทิโมธี 2:4)

สมาชิกของศาสนจักรสวดอ้อนวอนอย่างแรงกล้าขอให้พระเจ้าทรงเรียกคนงานมาช่วยในงานอันยิ่งใหญ่นี้
มากขึ้น (มัทธิว 9:37-38)

คริสตจักรไม่เพียงโปรยเมล็ดพันธุ์แห่งข่าวประเสริฐเท่านั้น (มาระโก 4:2-20)
แต่ยังต้อนรับผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกอยู่อย่างแข็งขันอีกด้วย
เป็นการสอนพวกเขาถึงความจริงอันมีค่าของพระคัมภีร์และหล่อเลี้ยงพวกเขาในการเติบโตฝ่ายวิญญาณ
อะไรตอนนี้?

พระเจ้าทรงเรียกคุณมาที่คริสตจักรของพระองค์ เพื่อมีส่วนร่วมในงานสำคัญๆของคริสตจักรหรือไม่?
คุณมีคำถามที่คุณต้องการได้รับคำตอบหรือไม่? เรายินดีต้อนรับคำถามและความคิดเห็นของคุณอย่างอบอุ่น
รัฐมนตรีที่อุทิศตนยินดีที่จะตอบคำถามเหล่านี้ให้คุณทางไปรษณีย์หรือด้วยตนเอง
โปรดติดต่อสำนักงานของเราในประเทศของคุณ (หรือประเทศใกล้บ้านคุณ)

สมาชิกของคริสตจักรของพระเจ้ากำลังอธิษฐานเผื่อคุณ—ขอพระเจ้าให้คุณได้รับความเข้าใจ
ความเข้มแข็ง และความกล้าหาญที่คุณต้องการเพื่อมอบชีวิตของคุณแด่พระองค์
สมาชิกกลุ่มเดียวกันนี้ตั้งตารอที่จะพบคุณและทำงานร่วมกับคุณในคริสตจักรของพระเจ้า (ดู
“คริสตจักรของพระเจ้ายินดีต้อนรับคุณ” หน้า 12)

บทเรียนนี้ครอบคลุมเนื้อหามากมายเกี่ยวกับสิ่งที่พระคัมภีร์สอนเกี่ยวกับคริสตจักรของพระเจ้า
แต่เช่นเคย พระคัมภีร์มีความเข้าใจที่ลึกซึ้งมากกว่าที่จะครอบคลุมในบทเรียนเดียว
เพื่อให้เข้าใจหัวข้อที่เกี่ยวข้องได้ดียิ่งขึ้น โปรดขอหนังสือเล่มเล็กต่อไปนี้ฟรี:

- คริสตจักรที่พระเจ้าเยชูสร้างขึ้น
- เปิดหนังสือวิวรณ์
- การเปลี่ยนแปลงชีวิตของคุณ: กระบวนการของการกลับใจใหม่
- การประกาศพระกิตติคุณ การเตรียมผู้คน: นี่คือคริสตจักรของพระเจ้าที่เป็นเอกภาพ

ในบทต่อไป

เราจะตรวจสอบหลักการและการปฏิบัติในพระคัมภีร์ที่เฉพาะเจาะจงซึ่งเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตตามวิถี
ทางของพระเจ้าในแต่ละวัน อย่าพลาด!

จุดที่ต้องไตร่ตรอง

คำถามต่อไปนี้มีไว้เพื่อเป็นตัวช่วยในการศึกษาเพื่อกระตุ้นความคิดเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวคิดที่กล่าวถึงในบทเรียนนี้ และช่วยให้คุณนำไปใช้เป็นการส่วนตัว เราขอแนะนำให้คุณใช้เวลาเขียนคำตอบสำหรับคำถาม

เหล่านี้และเปรียบเทียบกับพระคัมภีร์ที่อ้างถึง โปรดอย่าลังเลที่จะเขียนความคิดเห็นหรือคำแนะนำใดๆ ถึงเรา รวมถึงคำถามเกี่ยวกับหลักสูตรหรือบทเรียนนี้

- คนชาติอิสราเอลซึ่งเป็น "คริสตจักร" ของพระเจ้าในสมัยพันธสัญญาเดิมขาดสิ่งใดที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้กับคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่? (เยเรมีย์ 31:33; เฉลยธรรมบัญญัติ 5:29; กิจการ 7:51)
- เหตุใดการให้พระวิญญาณบริสุทธิ์จึงจำเป็น ไม่เพียงเพื่อเริ่มต้นคริสตจักรเท่านั้น แต่ยังเป็นประโยชน์ต่อสมาชิกทุกคนของศาสนจักรตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา? (โรม 8:7-9)
- ศาสนจักรดำรงอยู่ต่อไป ทั้งๆ ที่มีการข่มเหงจากภายนอกและการแตกแยกจากภายในหรือไม่? (มัทธิว 16:18)
- สมาชิกศาสนจักรเตรียมตัวรับบทบาทในอาณาจักรของพระเจ้าในอนาคตอย่างไร? (วิวรณ์ 5:10; 20:4; ดาเนียล 7:27; ลูคา 16:10-12; 19:16-17; เยเรมีย์ 17:10; 1 เปโตร 4:12-13; ยากอบ 1:2-4; มาระโก 10:42-45; มาลาคีย์ 2:7).
- คริสตจักรมีการจัดระเบียบอย่างไร? (1 โครินธ์ 12:27-28; โคลอสสี 1:18; เอเฟซัส 1:22-23; 4:11-13, 15-16; 1 โครินธ์ 12:4-6, 24-26)
- คริสตจักรเป็นเหมือนเจ้าสาวในทางใด? (เอเฟซัส 5:25-27; วิวรณ์ 19:6-8)
- คริสตจักรพยายาม (ไม่สมบูรณ์) ให้เกิดผลอะไร? (กาลาเทีย 5:22-23; ยอห์น 13:34-35)
- พระเจ้าประทานหน้าที่อะไรแก่คริสตจักร และจะดำเนินการอย่างไร? คริสตจักรจะประกาศข่าวสารอะไร? (มัทธิว 28:19-20; 24:14; 9:37-38; 5:14-16; มาระโก 4:2-20)